gemeenteraad
Haarlemmermeer

Index raadsvergadering
raadsplein

raadsgriffie

raadsvergadering d.d. 29 februari 2024

Index **Pagina**

1.	Opening raadsplein	2
2.	Vaststelling van de agenda van de huidige vergadering, verslagen van de raadspleinen van 15 februari 2024, ingekomen brieven en stukken ter kennisname	2-5
3.	Vragenuur	5-8
4.	Raadsdebat	9-30
	Sessies	
5.	Stemmingen	30-34
6.	Sluiting	34-35

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER OP DONDERDAG 29 FEBRUARI 2024

Voorzitter: mw. M.H.F. Schuurmans-Wijdeven / dhr. F. Sidali (vicevoorzitter)

De leden: dhr. M. Achterbergh-Copier (vanaf 22.15 uur), mw. B.M. Antolini, mw. H.J. van den Berg, dhr. T.M. Beusenberg, dhr. S. Blankestein, dhr. T.M. Blom, dhr. M.F. Boels, dhr. P.J. Boerman, mw. M.K. Denie, mw. N.M. Elfers, mw. K. van Goethem (vanaf 22.15 uur), mw. A.E. Gumbert, mw. M.R. Hogervorst (vanaf 17.04 uur), mw. G.D.W. van 't Hull-Bettink, mw. J.M. Hup, mw. R.F. Hussain (vanaf 19.00 uur), dhr. C.L. Klaassen, mw. K. Kliphuis, mw. G. Knikker, mw. J. Koolmoes, mw. A.P. Maat, mw. A.N. Mees-Marhe (vanaf 22.15 uur), dhr. P.C.I. Meijer, mw. S. van de Meeberg, dhr. E.J. van der Peet (vanaf 22.15 uur), dhr. J.G. Rip, dhr. F. Sidali, mw. C.R. Smand, dhr. H.P. Spijker, dhr. R. Staal, mw. B.C. van Straten-van Diepenbeek, dhr. E. Vermeulen, mw. M. Woolthuis (vanaf 17.18 uur), dhr. D.P.F. Zuyderwijk

Griffier: dhr. J. van der Rhee

Portefeuillehouders: dhr. C. El Idrissi, mw. C.F.M. van der Meij, dhr. J.N.J. Nobel, mw. M.H. Ruigrok, mw. M.L. Sedee-Schuitemaker

Insprekers: Geen

---

1. Opening raadsplein

De VOORZITTER: Dames en heren, van harte welkom bij deze raadsvergadering op deze bijzondere datum waar ik van alles over had willen zeggen, ware het niet dat de griffier zei dat ik er geen woord aan vuil mocht maken, 29 februari 2024. Van harte welkom aan de leden van de raad, leden van het college, alle medewerkers en alle mensen die op onze tribune zitten, maar ook u thuis, van harte welkom. Ik heb bericht van verhindering gekregen van de heer Salhi, de heer Schaap, mijnheer Beusenberg, mevrouw Mees en mevrouw Van der Veldt. En later komen mevrouw Woolthuis, mevrouw Van Goethem, de heer Achterbergh, mevrouw Hogervorst, de heer Blankestein, die komt net binnen. Van harte welkom, mijnheer Blankestein, ik hoop dat u ons nog even de hand komt schudden. Mijnheer Van der Peet en mevrouw Hussain en dan heb ik iedereen genoemd. Wat ben ik blij dat u er bent. Van harte welkom. En mevrouw Steffens is afwezig.

2. Vaststelling van de agenda van de huidige vergadering

De VOORZITTER: Ik ga naar het vaststellen van de agenda van vandaag. Er is een amendement aangekondigd door Forza! Ik kijk even naar de heer Vermeulen of hij het onderdeel van de beraadslaging wil maken.

De heer VERMEULEN: Dat doe ik gaarne, voorzitter.

De VOORZITTER: Dan is dat amendement betreffende shortstayaccommodatie aan de Sloterweg in Badhoevedorp aan de agenda toegevoegd en ik ga ervan uit dat u dat vol gaat bespreken tijdens de sessie van vanavond. Dan kunt u ook bij het college ophalen wat de gevoelens van het college zijn. En

ik zie dat mijnheer Sidali het woord wenst, gaat uw gang.

De heer SIDALI: Ja, dank u wel voorzitter. De PvdA wordt geacht om dit amendement mede in te dienen.

De VOORZITTER: Heel goed, dan staat uw partij erbij en dan ga ik naar SRH.

De heer BEUSENBERG: Ik wil eigenlijk hetzelfde zeggen als mijn voorganger, alleen dan in plaats van de PvdA, SRH.

De VOORZITTER: Bij dezen. Dan heb ik het amendement afdoende behandeld en dan wordt het onderdeel van de agenda. En dan vraag ik u of u met deze aanpassing in kunt stemmen met deze agenda. Dat is het geval. Dan is bij dezen de agenda vastgesteld.
Dan het verslag van het raadsplein van 15 februari jl. Er zijn geen op- of aanmerkingen ontvangen. Niemand die nog iets wil toevoegen? Nee, dan gaan we het arresteren. Van harte welkom, mevrouw Hogervorst is ook aanwezig. En dan ga ik vragen of u kunt instemmen met de weergave van de vergadering van 15 februari jl. Dat is het geval, dan zijn de notulen vastgesteld.
Aan u liggen de lijsten van de ingekomen brieven en stukken van week 5 en 6 voor. De verzoeken om afschriften vindt u, als gewoonlijk, in iBabs en de vraag is of u kunt instemmen met de voorgestelde afdoeningen van de lijst van ingekomen stukken. De vraag is of iemand daar het woord over wenst te voeren. Dat is niet het geval. Wenst iemand tegen te stemmen? Nee, dan worden ze op deze wijze afgedaan.
Dan zijn er sessieverzoeken en het eerste sessieverzoek kan worden ingediend door mevrouw Van den Berg. Gaat uw gang.

Mevrouw VAN DEN BERG: Dank u wel voorzitter. Ik wil het graag met de collega's hebben over de beantwoording van de schriftelijke vragen over soevereine en zelfverklaarde autonomen. Wij lezen in die antwoorden dat er een verbindingsambtenaar wordt aangesteld en er wordt een beleidskader of een soort protocol gemaakt, want dat is er nog niet. Ik zou daar heel graag over verder willen praten en wat informatie over willen ontvangen.

De VOORZITTER: Als u een sessieverzoek doet, dan gaat u er samen over praten. U eindigt met 'ik zou er informatie over willen ontvangen'. Wilt u dan daarvoor ook een informatieve bijeenkomst? Of zegt u 'dat doe ik wel tijdens die sessie'.

Mevrouw VAN DEN BERG: Ja.

De VOORZITTER: Dus het is sec een sessieverzoek. Dank u wel. Wil iemand daar nog vragen over stellen? Mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: Dank u wel voorzitter. Ik wil met alle liefde met collega's praten over allerlei dingen, maar wat proberen we hier dan uit te halen? Ik zou haast een sessieverzoek willen indienen over waar sessieverzoeken ons toe leiden, zodat we het daar eens een keer met elkaar over hebben. Ik begrijp even niet goed wat je dan met elkaar gaat bespreken, want er is geen stuk. Er is helemaal niets. Laten we dan wachten op dat beleidskader. Dan kunnen we het met elkaar ergens over hebben.

De VOORZITTER: Mevrouw Van den Berg.

Mevrouw VAN DEN BERG: Dank u wel, voorzitter. Ik wil juist graag kaders meegeven aan deze ambtenaar en niet afwachten waar hij mee komt en dan achteraf daarover praten. Dus ik wilde het graag vooraf doen, voorzitter.

De VOORZITTER: Het is altijd het college, niet de ambtenaar, maar dat is een detail. Dan ga ik naar de heer Boerman.

De heer BOERMAN: Ja, dank u, voorzitter. Ik ben eigenlijk zelf ook altijd voor 'laten we als raad zo vroeg mogelijk aan tafel schuiven'. Maar in dit geval denk ik dat ik mijnheer Sidali volg en zeg 'volgens mij is het handig dat we eerst een beleidskader hebben zodat we weten waar we over kunnen spreken'. Dus ik wil me graag laten informeren, maar een sessieverzoek… Ik wil nogmaals vragen: wat zou dan de vraag zijn die we daar zouden moeten behandelen als raad?

De VOORZITTER: Mevrouw Knikker ook nog even, dan kom ik bij u terug voor de antwoorden.

Mevrouw KNIKKER: Daar sluit ik me bij aan. Ik vind het wel een heel maatschappelijk belangrijk thema dus in die zin begrijp ik het sessieverzoek, maar ik heb er wel behoefte aan dat we als raad van tevoren eerst wat meer informatie hebben om echt dat goede gesprek met elkaar te kunnen voeren.

De VOORZITTER: Ja, de heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik heb verder begrepen dat het om een heel kleine groep gaat. Is het dan van belang dat we over een heel kleine groep mensen hier een heel gesprek hebben? Of moeten we het gewoon aan de organisatie overlaten om daar wat aan te doen? Dat zou mijn vraag zijn.

De VOORZITTER: Mijnheer Rip.

De heer RIP: Ja, voorzitter, in navolging van eerdere sprekers denk ik dat dat ons college uitstekend bij machte is om de problematiek op een goede manier te vertalen in een stuk. Laten we daarop wachten, laten we dan kijken of het nog noodzakelijk is.

De VOORZITTER: Wilt u reageren, mevrouw Van den Berg?

Mevrouw VAN DEN BERG: Dank u. Ik vind het jammer, want ik heb meerdere partijen gesproken vorige week en gemaild erover en gevraagd 'zien jullie daartoe ook de noodzaak?' Toen was het antwoord 'ja'. Ik ben nog steeds van mening dat het handig is om daar met zijn allen over te praten. Ook al is het een relatief kleine groep. De mensen die erover nadenken, vormen wel een heel grote groep. En er ligt ondermijning aan ten grondslag, maar het betekent vooral ook een hele hoop kinderen die van school worden gehouden. Dus ik vind het wel degelijk een heel erg belangrijk onderwerp.

De VOORZITTER: Helder, we gaan het in stemming brengen. Wie is voor het houden van deze sessie? Dat is de VVD en EEN Haarlemmermeer en Forza!? Eén persoon namens Forza! Dat is net te weinig en daarmee is het helaas niet aan de orde.
Dan heb ik nog een sessieverzoek over de PFAS. De heer Spijker.

De heer SPIJKER: Voorzitter dank u wel. Er wordt PFAS opgeslagen op het Schipholterrein, vlakbij de 2000 el-weg. Dat baart ons zorgen. Er worden 19 maart a.s. 600 bezwaren besproken tijdens een sessie overdag. Er is ook een meeting met de Omgevingsdienst Noordzeekanaal op 11 maart en aan de hand van die beide sessies willen wij graag hier in de raad kaders stellen. Want het gaat er komen. Er wordt ook een PFAS-wascentrale aangelegd. Het is een experimentele centrale. Hij bestaat nog niet en we weten nog niet eens of het veilig is. Opslag van PFAS op die gronden is op het moment met een zeil, dat kan wegwaaien, het komt in onze bodem, ook dat is vergiftigend. Daar moeten wij als raad absoluut onze kaders aan stellen. Ik wil niet naar mijn kinderen/kleinkinderen, te zijner tijd, ik heb ze nog niet,

kijken om te zien dat ze een of andere verschrikkelijke ziekte hebben opgelopen. Ik hoop dat mijn collega's hier ook zo over denken.

De VOORZITTER: Ik ga even kijken of er nog vragen zijn aan u. Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik hoor mijnheer Spijker zeggen 'wij willen graag kaders meegeven,' maar ik denk dat we die al wel hebben. Dus ik ben op zoek naar waar we het dan over gaan hebben. Want ik ben het helemaal met hem eens dat dit een superbelangrijk onderwerp is dat veel mensen bezighoudt, dus ik zou er graag over willen spreken, maar dan wil ik iets meer richting hebben waarover we dan gaan spreken.

De VOORZITTER: Mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: Voorzitter, idem dito.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja, ik zou namens Forza! graag het woord voeren over de opslag van PFAS, want daar hebben we ook wel onze bedenkingen bij. Maar dan zou het niet zijn om kaders mee te geven, maar gewoon om de wenselijkheid daarvan in onze gemeente. Meer achteraf, want volgens mij zijn die kaders er al.

De VOORZITTER: Iemand twijfelt. Nee? Dan ga ik terug naar... Mijnheer Rip.

De heer RIP: Ik heb nog wel een vraagje aan mijnheer Spijker, want ik begrijp uit zijn verzoek dat hij dat na de informatieve bijeenkomst wil doen, want die staat volgens mij gepland. Ik begrijp dat hij dat daarna wil doen. Als dat zo is, zullen we dat van harte steunen want er komt in ieder geval een informatieve bijeenkomst aan. Dat is een belangrijk onderwerp, maar als de sessie daarna georganiseerd kan worden, dan heeft hij onze zeggen.

De VOORZITTER: Goed, dan heb ik volgens mij alles opgehaald, mijnheer Spijker. Wilt u reageren?

De heer SPIJKER: Zeker voorzitter. Als u het woord 'Schiphol' en 'PFAS' intikt, dan krijgt u een rapport dat in de ouderwetse papieren een meter hoog zou zijn. Wat er nu aan rapporten ligt, het is niet te geloven. Dagelijks worden we nu overstroomd daarmee. We hebben straks die twee sessies van de Omgevingsdienst en ook de 600-plus reacties. Ook daaruit zullen heel veel reacties komen. Dan kunnen we ook meten wat de situatie is en wat er wel is aan kaders en wat er niet is. Ik denk dat het een heel belangrijk situatie is dat we nadat allebei de sessies geweest zijn, wel onze gedachten daarover laten gaan en gaan denken 'welke richting moeten we kiezen, laten we het zo gaan of zullen we er gewoon concreet op inspelen?' Dus beste collega's, ik vraag u ons te steunen.

De VOORZITTER: Ik ga vragen wie u steunt? Wie steunt het voorstel van deze sessie? Ik hoef het niet te tellen. Er is ruime meerderheid, meer dan dertien dus daarmee is dat besloten. Ik verwacht dat u een mooie motivatie schrijft en dan kan het presidium dat inplannen.
Daarmee hebben we 2.3 behandeld.

3. Vragenuur

De VOORZITTER: We gaan verder naar het vragenuur. Er zijn geen insprekers dus we gaan naar de heer Sidali die het van mij overneemt. Alvast dank, mijnheer Sidali.

(Mijnheer Sidali neemt de rol van voorzitter van de raad over van de burgemeester tijdens de behandeling van de actualiteitsvragen)

De VOORZITTER: Dank u wel. Wij gaan door met de actualiteitsvragen. Ik begin met de heer Boerman namens GroenLinks, gaat uw gang.

De heer BOERMAN: Voorzitter, GroenLinks heeft een aantal vragen ingediend, maar volgens mij was de eerste vraag die we indienden die met betrekking tot de Lutkemeerpolder. Die zal ik dan ook als eerste stellen. We zijn benaderd door de mensen die daar tuinen houden, laat ik het zo maar zeggen. Het ligt niet in onze gemeente, laat ik dat vooropstellen. De Lutkemeerpolder ligt niet in onze gemeente, maar ik denk toch dat we een belang hebben. Het belang is niet alleen dat heel veel van onze inwoners er heel graag gebruik van maken en heel graag komen in die stadstuinen daar, net aan de overkant van Badhoevedorp, maar ook dat we voor een kwart eigenaar zijn van SADC. SADC is inmiddels de grondeigenaar daar en heeft een voornemen om daar een logistiek centrum op te richten. Ja, daar is weer zo'n logistiek centrum. Wij horen heel veel geluiden dat dat daar geen gewenste plek is. We zouden graag de mening van ons college daarover horen. En we horen graag of, als het college dat ook van mening is, het die mening zou willen overdragen naar SADC.

De VOORZITTER: Dan kijk ik naar de heer Nobel voor de beantwoording namens het college.

Wethouder NOBEL: Ja voorzitter, dank u wel. De heer Boerman schetst het eigenlijk zelf al, het ligt op het grondgebied van de gemeente Amsterdam dus de publieke taak ligt volledig bij de gemeente Amsterdam. Dus als de gemeenteraad daar iets vindt van de Lutkemeerpolder, bijvoorbeeld dat die groen zou moeten blijven en er geen logistiek centrum zou moeten komen, is dat in eerste instantie ook de publieke verantwoordelijkheid van het gemeentebestuur van Amsterdam. Het tweede is dat wij wel aandeelhouder in SADC zijn, maar niet in de GEM waar de Lutkemeerpolder onder valt. Ook dat is volledig voorbehouden aan Amsterdam. Het lijkt me niet wenselijk dat wij ons als activistisch aandeelhouder voegen in een deelneming die voor 100% voorbehouden is aan Amsterdam. We hebben gezamenlijke afspraken gemaakt over de gebiedsontwikkeling zoals SADC die moet voortzetten. En ja, daar gaat Amsterdam in dit geval zowel publiekrechtelijk, als privaatrechtelijk volledig zelf over. Het zou een beetje gekke gewaarwording worden als wij straks bijvoorbeeld van Amsterdam te horen krijgen 'weet u wat, die kantoren bij STP? Daar willen we graag een voetbalveld zien'. Dat moeten we denk ik niet met elkaar doen.

De VOORZITTER: Voldoende zo, mijnheer Boerman? Ik zie u twijfelen.

De heer BOERMAN: Met name even over die laatste opmerking. Het zou inderdaad raar zijn als Amsterdam zou zeggen 'we willen daar een voetbalveld zien'. Maar het zou minder raar zijn als Amsterdam zou zeggen 'zou u die ontwikkeling daar kunnen temporiseren?' Bijvoorbeeld. Dat zou volgens mij een gedachte zijn waar we het ook bijvoorbeeld in Plabeka-verband met elkaar over hebben. Dat zou hier ook kunnen. Dat was ons voorstel.

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Nogmaals, zowel het publiekrechtelijk als privaatrechtelijk ligt het volledig bij Amsterdam. Ik ga ervan uit dat de ontwikkeling zoals Amsterdam die daar gepland heeft, binnen Plabeka past, want anders kan het niet. Dus die afspraak geldt ook voor de gemeente Amsterdam.

De VOORZITTER: Goed. Dan ga ik door met mijnheer Zuyderwijk namens GroenLinks. U heeft een

vraag en mevrouw Antolini was net als tweede over de streep geëindigd, dus u krijgt wel de mogelijkheid om een aanvullende vraag te stellen. Maar we beginnen met mijnheer Zuyderwijk.

De heer ZUYDERWIJK: Voorzitter, we hebben gisteren van een inwoner te horen gekregen dat bij het Geniepark, dus niet de Geniedijk, 150 fruitbomen uit grond zijn getrokken, wat voor kapotte wortels heeft gezorgd. De bomen zijn tien jaar geleden geplant. Dit alles bij elkaar maakt dat de kans klein is dat deze bomen nog goed gaan groeien. De inwoner heeft ook navraag gedaan bij de ecoloog en die wist van niets. Hier heb ik dus de volgende vragen over: waarom zijn deze jonge bomen uit de grond getrokken? Hoe kijkt het college aan tegen een proces dat tien jaar geleden bomen zijn geplant en vervolgens alweer worden gesloopt? Waarom is de ecoloog hier niet op de hoogte gesteld en hoe wordt er nu rekening gehouden met het ecologisch oogpunt?

De VOORZITTER: Ik had gehoopt dat u nog een vraag zou overlaten voor mevrouw Antolini, maar… Collegialiteit? Daar gaan we aan werken. Ik kijk nog even naar mevrouw Antolini. Zullen we eerst even de beantwoording doen? Misschien komt daaruit nog wel een… Dan ga ik naar mevrouw Sedee namens het college.

Wethouder SEDEE: Dank u wel voorzitter, dank u wel voor de vraag. Ook aan mevrouw Antolini, ook al hebben wij haar niet gehoord, maar we hebben wel begrepen dat ook zij deze vragen heeft gesteld. Ik beantwoord deze vragen namens mevrouw Steffens, zoals u begrijpt, dus ik ga het gewoon gezellig voorlezen want ik ben niet helemaal bekend met de materie. Maar we hebben natuurlijk wel gekeken naar de vragen. Ik heb een goed antwoord daarop.
We gaan het even over die fruitbomen hebben. Volgens onze verordening was er geen vergunning nodig voor het verwijderen van de fruitbomen, gelet op de diameter van de bomen onder de 20 centimeter. Het gaat hier over het aanleggen van kabels en die kabels zijn nodig voor het transformatorstation om onze stroomvoorziening functioneel te houden. Dus het is wel van belang dat die kabels in de grond worden gelegd.
Dan over de ecoloog. Alle werkzaamheden zijn conform de geldende kaders beoordeeld en akkoord bevonden. Er was geen weigeringsgrond. Uit het natuuronderzoek kwamen geen beschermende waarden naar voren en de werkzaamheden zijn noodzakelijk, zoals ik al zei, voor de infrastructuur van het transformatorstation. Volgens mij heb ik uw vragen dan beantwoord.

De VOORZITTER: Ik kijk even naar de heer Zuyderwijk of dat het geval is, gaat uw gang.

De heer ZUYDERWIJK: Maar hoe kijkt het college dan aan tegen het proces dat deze bomen tien jaar geleden zijn geplant en nu eigenlijk al uit de grond worden getrokken? Dat is toch niet een systeem dat we als gemeente willen aanhouden?

De VOORZITTER: Mevrouw Sedee.

Wethouder SEDEE: Voorzitter, natuurlijk via u. Het is natuurlijk heel verdrietig dat we dat moeten doen, maar tien jaar geleden hadden we niet kunnen voorzien dat er zo'n enorme behoefte zou zijn aan elektriciteit, gelet op het vestigen van bijvoorbeeld datacenters, de elektrificatie van de auto's, van onze huishoudens. En dat we dus een verzwaarde infrastructuur moeten aanleggen voor transformatorstations, maar ook extra transformatorstations moeten aanleggen. Zoals u weet, we hebben geen glazen bol, helaas. Dus ja, het is pijnlijk dat ze weg moeten. Maar ja, in dit geval is het toch wel noodzakelijk dat we onze huishoudens en onze bedrijven voorzien van elektriciteit. Dus ik denk dat in het algemeen belang dit belangrijker is dan dat we de fruitbomen laten staan. Ik wil u graag verrassen. Misschien bent u het vergeten, maar we krijgen een voedselbos bij Nieuw-Vennep. Daar worden heel veel fruitbomen geplant, dus dat is ook weer leuk.

De VOORZITTER: Helemaal goed. Dat gaat weer heel veel vragen oproepen, denk ik zo. Eerst mevrouw Antolini. Nee, mevrouw Antolini niet? Oké. Dan…

Wethouder SEDEE: Voorzitter, mag ik nog een aanvulling doen?

De VOORZITTER: Gaat uw gang.

Wethouder SEDEE: Want ik word net door mijn collega erop gewezen dat ik iets ben vergeten waar u ook heel erg blij van zult worden, namelijk dat een herstelopgave is voor de bomen en uitgangspunt is dat er ter plaatse wordt hersteld, zoals vastgesteld in het definitieve ontwerp.

De VOORZITTER: Ik zie mijnheer Zuyderwijk heel blij kijken. Mevrouw Koolmoes.

Mevrouw KOOLMOES: Met die laatste toevoeging is mijn vraag beantwoord. Dank u wel.

De VOORZITTER: Geweldig. Dan blijf ik bij mijnheer Zuyderwijk met een heel andere vraag.

De heer ZUYDERWIJK: De andere vraag houd ik kort. We hebben de bestuurlijke planning gekregen en we zagen dat de klimaatmonitor er niet op stond. De vraag is: wanneer komt die?

De VOORZITTER: Ja. Dan kijk ik naar mevrouw Van der Meij.

Wethouder VAN DER MEIJ: Dank u wel voorzitter en dank u wel, mijnheer Zuyderwijk. We spreken elkaar regelmatig over die klimaatmonitor en dat blijft een terugkerend verschijnsel. Hij staat er abusievelijk niet op. Het was echt wel de bedoeling dat hij ook op die bestuurlijke besluitvormingslijst terecht zou komen. In juni is de verwachting dat die naar het college gaat. Want we zijn – dat heb ik u volgens mij al wel eerder verteld – ook hier in de raad bezig met een vernieuwd model waarbij we nog veel meer en mooier inzichtelijk kunnen maken hoe het staat met klimaatacties in Haarlemmermeer.

De VOORZITTER: Ja, prima zo. Helemaal goed, dan was dit de laatste vraag. Dan neem ik u nog even mee naar de rest van de avond. Er wordt straks even gegeten en daarna is er een raadssessie die plaatsvindt. Dat is het raadsdebat over het Rekenkameronderzoek Lokale democratie. En er is een sessiedebat van 20.30 tot 22.00, ook hier in de raadzaal, over de weigering verklaring van geen bedenkingen voor het realiseren van een shortstayaccommodatie. Voor nu schors ik de vergadering, maar niet voordat ik de heer Beusenberg het woord heb gegeven.

De heer BEUSENBERG: Ja, dank u wel voorzitter. Op de agenda zie ik staan 'werkwijze debatcarrousel'. De ervaring heeft geleerd dat dat nog wel eens wat verwarring met zich mee wil brengen. Dus zullen we nu alvast de spelregels met elkaar afspreken, zodat we gewoon de volledige tijd aan de debatcarrousel kunnen besteden?

De VOORZITTER: Ja. Jammer dat u er de vorige keer niet bij was, toen ging het echt hartstikke goed. Ik wil niet zeggen dat het daarmee te maken had. Maar ik beloof u dat het allemaal heel goed zal worden uitgelegd straks. Dank u wel mijnheer Beusenberg. Dan mijnheer Meijer, gaat uw gang.

De heer MEIJER: Dank u. Ik wil toch even van de gelegenheid gebruikmaken om onze inmiddels ex-collega Dick den Butter en zijn familie heel veel sterkte te wensen in de lastige tijd die zij doorgaan. Dat wilde ik even gezegd hebben.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan schors ik hierbij de vergadering.

4. Raadsdebat Raadsvoorstel Rekenkameronderzoek Lokale democratie

De VOORZITTER: Dames en heren, van harte welkom allemaal bij het raadsdebat inzake het Raadsvoorstel Rekenkameronderzoek Lokale democratie. Het is een plenair raadsdebat, wat betekent dat het gevoerd wordt door raadsleden, en voor het debat is de tijd uitgetrokken tot 20.30 uur. Het debat vindt plaats in debatcarrouselvorm. In de eerste termijn is het de bedoeling dat er per fractie in maximaal anderhalve minuut een korte pitch wordt gegeven over het standpunt met betrekking tot het voorliggend besluit. Voor de tweede termijn heeft de Rekenkamer een aantal discussiepunten ter suggestie aan de raad gedaan. U heeft met elkaar uw voorkeur uitgesproken om over de volgende discussiepunten met elkaar in debat te gaan en het debat te voeren daarover: wat is nodig voor meer betrouwbaarheid, transparantie en zichtbaarheid van de raad? En dan de activiteiten van de raad. Het tweede punt is: welke mogelijkheden zien de raadsleden om hun volksvertegenwoordigende rol te versterken? En het volgende is: hoe beoordelen raadsleden de balans tussen de representatieve democratie, het vertegenwoordigen van burgers, en participatieve democratie, het betrekken van burgers bij besluitvorming in Haarlemmermeer? En tot slot: welke suggestie doet de raad aan het college om het vertrouwen in de lokale democratie te versterken? Omdat het debatpunt 3, het tweede onderwerp, welteverstaan, 'welke mogelijkheden zien de raadsleden om hun volksvertegenwoordigende rol te versterken?', bestaat uit wat bredere debatten, ook wel meerdere punten, stel ik u voor om dat als laatste te behandelen zodat we daar misschien iets meer tijd voor kunnen uittrekken. Dat is een voorstel aan mij aan u. Als u daarmee instemt, kunnen we dat als laatste behandelen. Ik zie instemmende gezichten, hartstikke goed. Dan starten wij de eerste termijn met een algemene ronde van iedere fractie. Een korte, inleidende reactie. We doen dat op volgorde van grootte, eerst oppositie, dan coalitie en dan weer oppositie, coalitie. En dit allemaal achter het spreekgestoelte. Ik geef het eerst het woord aan mevrouw Gumbert van GroenLinks. Gaat uw gang.

Mevrouw GUMBERT: Voorzitter, we hebben een paar weken geleden een bijeenkomst gehad over dit RKC-rapport en ook inwoners waren daarbij. Wat GroenLinks van de aanwezige inwoners hoorde, sloot heel goed aan bij het rapport en het rapport sluit weer heel goed aan bij wat inwoners ons als GroenLinksraadsleden vertellen. De boodschap is dus niet nieuw, maar er is wel steeds opnieuw aandacht voor nodig. Te makkelijk wordt gedacht dat inwoners niet geïnteresseerd zijn in de lokale politiek, dat ze alleen geven om hun eigen straat, hun directe omgeving en dan nog alleen als ze hun zin krijgen, als de gemeenteraad besluiten neemt. En, ik zeg dit tussen aanhalingstekens, 'dat we al zoveel doen', wordt heel vaak gezegd. Het kan best zijn dat we al veel doen. Over wat veel is, zouden we ook een debat kunnen voeren, maar voor GroenLinks is in ieder geval duidelijk dat het niet genoeg is. Dat zou voor iedereen duidelijk moeten zijn, want minder dan de helft van de inwoners vond het in 2022 de moeite waard om te gaan stemmen. GroenLinks heeft al eerder gepleit voor een burgerberaad als mogelijkheid om inwoners meer ruimte te geven, zoals de RKC ook adviseert, ruimte om mee te denken en mee te beslissen. Wij komen daar zeker op terug, want volgens ons kan de lokale democratie daarmee echt verbeteren. Dank u wel.

De VOORZITTER: U ook bedankt mevrouw Gumbert, dan ga ik naar de VVD. Mijnheer Boels.

De heer BOELS: Dank u wel voorzitter. De VVD-fractie heeft met interesse het rapport van de Rekenkamer gelezen. Drie punten staan voor onze fractie centraal. Laten we beginnen te zeggen dat we echt aan de formele kant van de democratie heel veel dingen geregeld hebben. Je mag stemmen, je mag een partij oprichten. Je mag zeggen wat je wilt, je mag zijn wie je wilt, je mag echt van alles. Je kan in een panel gaan, je kan in een participatietraject je overal mee bemoeien. Dat is ook precies onze oproep aan al die inwoners die zich niet vertegenwoordigd voelen of zeggen te voelen: bemoei je ermee,

ga wat doen, kom in actie, word lid van een partij, kom een keer kijken in de raad, ga in een panel zitten. Alles kan. Er is heel veel mogelijk. Meer instrumenten gaan dit niet oplossen.
Het tweede is dan ook: er is echt al heel erg veel gedaan en er wordt ook heel veel gedaan. Vanuit GroenLinks begreep ik net dat dat soort van mokkend gezegd moet worden, maar wij zeggen dat vol trots: er wordt superveel gedaan om het vertrouwen in de democratie te herstellen, te houden, uit te breiden. Het college doet daar veel aan en wij als raad doen daar ook veel aan. Daar zijn wij trots op en dat willen wij graag behouden.
Het derde voorzitter, om ook binnen de anderhalve minuut te blijven: het is onderdeel van de maatschappelijke discussie. De informele kant van democratie is hoe wij daar als mensen met elkaar mee omgaan en wij zien als VVD-fractie dan ook dat in die maatschappelijke discussie, die trots over het democratische bestel, wel wat verbetering kan plaatsvinden. Laten we het daar dan ook met elkaar over hebben en niet over allerlei instrumenten die echt niet gaan helpen, om nog meer instrumenten toe te voegen en nog meer te doen. Dat gaat niet helpen, maar wel het met elkaar hebben over hoe we omgaan met de democratie. Dank u wel.

De VOORZITTER: U ook bedankt, mijnheer Boels en dan ga ik naar Forza!, mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, het is al genoemd door mijn voorgangers, minder dan de helft van onze inwoners is bereid om naar de stembus te gaan om ons te legitimeren om hen te vertegenwoordigen. Als er 58 raads- en commissieleden worden uitgenodigd om mee te doen aan een onderzoek van de Rekenkamercommissie, zijn er 21 bereid om daaraan mee te doen. En dat vertelt ook al een klein beetje dat in de raad democratie ook niet echt leeft. Dat is jammer. Dat merken we ook aan de besluiten die genomen worden. Soms wordt het paard achter de wagen gespannen. Eerst gaan we kijken of en hoe we windmolens gaan plaatsen, als we dat allemaal hebben gedaan, gaan we nog eens kijken of er draagvlak is. Dat moet omgekeerd worden. Inwoners geven aan dat ze mee willen doen, maar vinden niet de aansluiting bij de gemeente om mee te doen. Ze willen de handen uit de mouwen steken. Ze willen het samen met de gemeente doen. En dat zien we terug in het rapport dat aan ons gepresenteerd is. Er heerst apartheid in bestuurlijk Nederland en ik hoop dat we het aan het einde van deze avond met zijn allen erover eens kunnen zijn dat we die apartheid moeten beslechten en dat we echt samen met onze inwoners in een volwassen maatschappij onze eigen gemeente vorm moeten geven. Daar wilde ik het bij laten, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u hartelijk, dan gaan we naar HAP, wie mag ik daarvoor het woord geven? Mevrouw Koolmoes.

Mevrouw KOOLMOES: Dank u wel voorzitter. Dat is weer even wennen hoor, even wat anders.
HAP wil vanaf deze plek de Rekenkamer bedanken voor dit onderzoek Vertrouwen in de lokale democratie. In samenwerking met Bureau Necker is er een duidelijk rapport uit gekomen. De vraag die wij vanavond hopen te beantwoorden als raad is welke rol het college voor zichzelf en de ambtelijke organisatie ziet in het versterken van het vertrouwen in de lokale democratie. Uiteraard heeft het college een brief gestuurd aan ons, met een reactie erin. 'In al zijn bescheidenheid', zo lezen wij, en daarna komt er een lange lijst van wat het college allemaal al niet doet. En toch is er niet genoeg vertrouwen als we naar de stembureaus moeten. Vanavond zien wij als een unieke positie. Want wij zijn als raad vanavond één stem. Met allemaal hetzelfde doel: meer vertrouwen bij de inwoners kweken. En vanavond gaat het niet om onze kleur, of onze vorm, maar om onze kennis samen te brengen, een denktank te vormen. Al deze partijen bij elkaar, in al hun kleuren, zullen vanavond richting aangeven voor het college, hoe het samen met de ambtenaren meer zou kunnen doen om meer vertrouwen te kunnen kweken bij onze inwoners. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik verder met de PvdA, mevrouw Hussain.

Mevrouw HUSSAIN: Dank u wel. Allereerst willen we graag de Rekenkamercommissie bedanken voor het onderzoek. Als gemeenteraad zijn wij toch het gezicht van de inwoners en des te meer reden om met deze uitkomst van het onderzoek aan de slag te gaan. We hebben het eigenlijk al eerder benoemd in de raad, de PvdA heeft een aantal initiatiefvoorstellen richting de verkiezingen van 2026 om het vertrouwen van de inwoners weer terug te krijgen. Ik wil het eigenlijk in deze pitch een beetje kort toelichten en kijken of we er in het debat ook weer verder mee aan de gang kunnen gaan.
Het eerste is eigenlijk of we kunnen kijken of we het vertrouwen kunnen terugwinnen door initiatiefvoorstellen van bewoners te onderzoeken en dan te kijken naar 'waarmee komen ze, wat kunnen we daarmee doen en hoe kan de gemeente hen daarbij ook ondersteunen?' Er zullen vast ook wel een aantal ervaringsdeskundigen zitten, zodat we kunnen kijken 'hoe kunnen we daarvan gebruikmaken om uiteindelijk de afstand tussen de inwoner en de gemeente te verkleinen?'
Een ander voorstel dat we graag willen indienen om het vertrouwen te vergroten, is om te kijken hoe we de klachtenafhandeling van bepaalde onderwerpen en sectoren weer naar ons toe kunnen halen. Denk maar aan de schuldhulpverlening, waarbij je eigenlijk pas op het laatste moment bij de gemeente terechtkunt, als je voor een probleem staat. Maar we kunnen bijvoorbeeld ook kijken op welke manier we het gemak kunnen vergroten. Denk maar aan het niet iedere keer hoeven in te vullen van een formulier, of tien keer een regeling te moeten aanvragen als je daarvoor in aanmerking komt. Dus er zijn eigenlijk genoeg punten die wij als raad kunnen aandragen en vanavond bespreken om dat vertrouwen weer terug te winnen. Maar het allerbelangrijkste is eigenlijk dat we gewoon blijven inzetten op de participatie, dat we die blijven bevorderen en kijken 'wat wil onze inwoner nu?' Want volgens mij is een heel duidelijk signaal gekomen dat we gewoon moeten kijken hoe we ze kunnen betrekken bij de besluitvorming in die laatste fase en we daar met zijn allen aan moeten gaan werken. Dank u.

De VOORZITTER: U ook bedankt en dan ga ik door met D66, mevrouw Knikker.

Mevrouw KNIKKER: Dank u voorzitter, en ook namens D66 dank aan de Rekenkamer voor dit mooie onderzoek. Want de lokale democratie vormt de ruggengraat van onze samenleving. Hier kunnen burgers direct invloed uitoefenen op hun leefomgeving. Maar vertrouwen is wel essentieel voor een goed functionerende democratie. En daar schort het toch wel een beetje aan in Haarlemmermeer. De conclusies van de RKC bevestigen eigenlijk een aantal bekende signalen; inwoners willen een zichtbare gemeente en een gemeenteraad die opkomt voor alle inwoners. Ze willen ook wel bijdragen aan plannen voor de gemeente, maar op een actieve en laagdrempelige manier. Ze willen betrokken worden bij besluitvorming en willen dat hun inbreng serieus wordt genomen. D66 zegt: laten we dan die ruimte ook volop creëren voor die initiatieven van onderop: het burgerberaad. Het is een paradepaardje, we horen hem vaker, maar dat zou daar een heel mooi instrument voor zijn.
De dienstverlening. Kwalitatief goede dienstverlening is natuurlijk van grote invloed op de mate van het vertrouwen in de gemeente. Ik ben blij om te zeggen dat de visie die we in 2022 hebben aangenomen daar ook heel nadrukkelijk op ingaat. Het moet makkelijk zijn, betrouwbaar zijn, menselijk en verbonden. Wij zien hier dan ook een continu proces dat onze aandacht vraagt en waar we heel scherp op moeten zijn. De boodschap dat inwoners buiten Hoofddorp veel kritischer zijn als het gaat om die dienstverlening en over de vertegenwoordiging in een gemeente is natuurlijk wel een bekend signaal en het is volgens mij ook een beetje de dynamiek die inherent is aan onze grote gemeente. Dat hangt nou eenmaal met elkaar samen. Andere collega's hebben het ook al gezegd. Er gebeurt ook heel veel als het gaat over die participatie en we hebben heel veel instrumenten en mogelijkheden. Maar het onderzoek laat natuurlijk wel een aantal dingen zien. Daarom even als laatste een realistisch punt. Als slechts 581 inwoners van onze 163.000 inwoners de moeite heeft genomen om een online-enquête in te vullen over het vertrouwen in onze lokale democratie, geeft dat misschien wel een beetje een vertekend beeld van de werkelijke situatie. Wij zien het als een eerste stap. Laten we vooral het goede gesprek met elkaar over dit onderwerp voeren.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan ga ik naar SRH, mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Voorzitter, vertrouwen komt te voet en gaat te paard. Lokale democratie is heel belangrijk voor inwoners. Het komt dichter bij de voordeur. Het vertrouwen terugwinnen doe je in de ogen van SRH door altijd transparant te zijn. Maar toch zijn er altijd politici die de regels aan hun laars lappen, of die iets anders doen dan dat zij beloven tijdens hun campagne. En dan zijn er natuurlijk ook nog inwoners die zich niet serieus genomen voelen. Dat zijn onder andere redenen waarom het vertrouwen zo laag is. Ik ga afsluiten met mijn eerste zin: vertrouwen komt te voet en gaat te paard. Vertrouwen kun je kweken, maar een paar rotte appels en alles is weer weg.

De VOORZITTER: Dank u wel dan ga ik door met het CDA, mevrouw Maat.

Mevrouw MAAT: Dank u wel voorzitter. Als we het hebben over vertrouwen in de lokale democratie, dan gaan toch mijn gedachten direct naar de landelijke politiek, naar de teleurstelling die ik hoor van mensen om mij heen in Den Haag. En hoe herstel je nou dat vertrouwen? Dat begint bij de kleine, simpele dingen die je goed moet doen. Daar gaat ons lokale vertrouwen ook over. Als je naar de gemeente kijkt, staat en valt ons vertrouwen met de kern van gemeente-zijn, onder dienstverlening. De klachten over bereikbaarheid, het niet nakomen van belverzoeken, of te laat antwoorden. Het heeft niet veel te maken met lokale democratie. Het heeft gewoon te maken met je functie goed uitvoeren als gemeente. Het vertrouwen kunnen we alleen terugwinnen als de dienstverlening waar inwoners als eerste mee in aanraking komen bij de gemeente verbetert. Het CDA vindt dat we daar dit jaar meer aandacht aan moeten besteden om te kijken hoe we dat nog meer kunnen verbeteren. Dank u wel.

De VOORZITTER: U ook bedankt, dan ga ik door met ChristenUnie-SGP, mevrouw Hup.

Mevrouw HUP: Voorzitter, lokale democratie is erg belangrijk voor onze fractie. We zijn dan ook heel erg dankbaar voor dit onderzoek waaruit is gebleken dat het vertrouwen niet zozeer hoog is. Een leuk feitje. Hoe wij denken over lokale democratie staat helemaal niet in ons coalitieakkoord. Wellicht kan dat in een volgende termijn wel worden beschreven naar aanleiding van dit raadsdebat. De Rekenkamer wil met dit onderzoek de raad, het college en ambtenaren handvatten geven voor het versterken van het vertrouwen in de lokale democratie. Een pure noodzaak, vinden wij. Helemaal in deze tijd van polarisatie over talloze onderwerpen. We hopen dat wij door middel van dit debat het vertrouwen een beetje terug kunnen krijgen van onze kostbare inwoners. Als raadslid – ik spreek voor mezelf – sta ik hier voor die ene, om te helpen, een luisterend oor te kunnen bieden en mezelf in te leven in de situatie van de ander en waar mogelijk te helpen in het proces, om kritisch te zijn op het geheel. Of waar mogelijk beleid te genereren voor bijvoorbeeld, zoals destijds, de arbeidsmigrant. Wellicht moeten wij naast de menselijke maat, ook wel een democratie op maat bewerkstelligen. Wij moeten de lokale democratie binnen onze gemeente gaan versterken door een vernieuwende vorm. Maar wat werkt dan het beste voor onze inwoners? Voorzitter, wij hopen dat die vraag vanavond beantwoord zal worden. Wij willen tenslotte dat wij een krachtige lokale overheid zijn, die toekomstbestendig is, concreet bijdraagt aan de oplossing van maatschappelijke problemen en dat we er echt voor die ander zijn, voor die ene. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan geef ik het woord aan FVD, mevrouw Antolini.

Mevrouw ANTOLINI: Dank u voorzitter. Vandaag behandelen we het onderzoek van de Rekenkamer over het lage vertrouwen in de lokale democratie en ik begrijp de burgers volledig. Als we kijken naar de landelijke politiek, worden moties niet nagekomen, worden referenda-uitslagen genegeerd en beloftes in verkiezingstijd blijken vaak loze woorden. Wanneer een politicus eenmaal is gekozen, gaan

lobbyactiviteiten door en worden burgers opnieuw in de steek gelaten. Hoewel de lokale politiek ook vaak handelt in eigen belang, ligt het grootste probleem in Den Haag. De Kamer heeft door zijn handelen vrijwel al het vertrouwen bij het volk weggenomen. Maar is er dan iets wat wij kunnen doen? Ja, voorzitter, FVD pleit al sinds het begin voor een bindend referendum. Geef het volk werkelijk de keuze en de macht. Het inzetten van burgerberaden met gekozen deelnemers leidt tot panels met halve activisten die volledig meegaan met de belangen van het college, zoals de energietransitie en massa-immigratie, en ze vertegenwoordigen ook niet de groep. Een ander belangrijk punt is het stoppen met de vele geheime debatten, geheime informatieve sessies, geheime stukken, enzovoorts. Het trieste is nog dat stemmingen over geheime stukken als hamerstukken worden behandeld. Alsof er niet eens wordt gekeken naar de redenen voor de geheimhouding. Ik roep de raad dus op om kritischer te zijn naar het college en niet alles klakkeloos te accepteren. Laten we bindende referenda houden en stoppen met alle geheime sessies en debatten. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan ga ik door naar EEN Haarlemmermeer, mijnheer Spijker.

De heer SPIJKER: Voorzitter, EEN Haarlemmermeer vindt dat de gemeente en de raad duidelijker moeten communiceren dat ze bereikbaar zijn voor problemen en ideeën van bewoners en betrokkenen. De kaders van inspraak moeten vooraf duidelijk worden vermeld en achteraf moeten resultaten en beslissingen worden gepresenteerd. De tijd van intens participeren voor niets is helemaal over. Betere communicatie en feedback van de gemeente, en de raad, moet naar buiten. Vaker moeten we raadsbezoeken aan een gebied doen, Waar ook juist bewoners en betrokkenen in gesprek met de raad kunnen komen. De regels voor de dienstverlening moeten worden aangepast. Indien men nu komt met vragen over de ontwikkelingen van kleine projecten, de meldingen van een riooloverlast of andere problemen, loopt men tegen een muur van regels en vooral 'nee, want-antwoorden' aan. Ja, er moet nog veel worden aangepast in onze democratie om de bewoners het gevoel te geven dat ze serieus worden genomen. Dank u wel voorzitter.

De VOORZITTER: U ook bedankt. Dan ga ik naar BVNL, de heer Meijer.

De heer MEIJER: Dank u voorzitter. Alles is al besloten, denk ik regelmatig als ik naar dit Huis kom. De gemeente/het college is als een supertanker die nauwelijks valt bij te sturen en al helemaal niet van de voorgenomen koers af te brengen valt. Er zijn in het land goede en verkeerde kiezers. Landelijk hebben de verkeerde kiezers bij de Kamerverkiezingen laten zien waar ze voor staan, dat ze veranderingen willen. Lokaal blijven deze kiezers weg, niet in de laatste plaats omdat het college er alles aan doet om hun vertegenwoordigers als fout te framen.
En dan nog even het volgende, democratie begint ook hier, in dit Huis. Het moet me toch van het hart dat er meerdere keren een fractieassistent van BVNL gewoon door u werd weggestemd. En ook dat heeft met democratie niets te maken. Dank u wel.

De VOORZITTER: U ook bedankt, dan ga ik tot slot naar GEZOND Haarlemmermeer, mijnheer Sulmann.

De heer SULMANN: Dank u wel voorzitter. Representativiteit. Dat is altijd een lastig aspect aan onderzoek. Dat is dan ook gelijk het voordeel van de representatieve democratie. Een keer in de vier jaar kiezen de inwoners hun gemeenteraadsleden om voor hun belangen op te komen. Dit Rekenkamer onderzoek is gebaseerd op een enquête die is ingevuld door 582 inwoners, waarvan 48% weinig of geen vertrouwen heeft in de gemeente, waarbij je je kunt afvragen of mensen die geen vertrouwen meer in de gemeente de enquête eerder invullen dan mensen die wel vertrouwen in de gemeente hebben. Maar goed, in ieder geval heeft 48% van 582 inwoners weinig of geen vertrouwen in de gemeente. Daar gaan we het dan maar mee doen.

Dan een ander belangrijk aspect van dit onderzoek. Het staat er ook letterlijk in. Ik citeer "De dienstverlening van de gemeente heeft invloed op het vertrouwen van de inwoners". Wat ons betreft, moet de basis dan ook beter op orde. Contact met de gemeente, in welke vorm dan ook, moet beter aansluiten bij de verwachtingen van onze inwoners, waarbij verwachtingsmanagement juist heel belangrijk is, voordat we allerlei nieuwe instrumenten en middelen gaan bedenken voor de raad. Inwoners willen serieus genomen worden door de gemeente, betrokken worden bij plannen in hun wijk, binnen afzienbare tijd gebeld worden als ze een melding maken bij de gemeente; met andere woorden, de kwaliteit van het contact tussen de gemeente en inwoners moet beter. Daarbij geven de huidige mogelijkheden van contact met de raad, zoals onder andere inspreken, burgerinitiatief en referendum, inwoners veel mogelijkheden. En via de gebiedsvisies is de raad ook goed zichtbaar in de wijken.
Afsluitend voorzitter, eerst de basis op orde, dus hogere kwaliteit van contact tussen inwoner en gemeente en mochten extra instrumenten en middelen voor de raad dan toch nog nodig zijn, zullen ze in ieder geval veel effectiever zijn. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel en hiermee is de kop eraf, zullen we maar zeggen. We gaan nu verder met de discussiepunten die we hebben aangestipt. Daar hebben we tien minuten voor per debat, per onderwerp. Als u het woord wilt, dan gaat u achter de interruptiemicrofoon staan en geeft u uw inbreng op dat deel op dit discussiepunt. We beginnen met 'wat is nodig voor meer betrouwbaarheid, transparantie en zichtbaarheid van de raad?' En daarmee dus de activiteiten van de raad. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Koolmoes, gaat uw gang.

Mevrouw KOOLMOES: Ja voorzitter, ik denk laten we maar meteen beginnen, hè? Want een lokale partij als HAP is niet voor niets de tweede partij van Haarlemmermeer. Want de VNG heeft in onderzoek laten zien dat lokale partijen veel dichter bij de inwoners staan dan de landelijke partijen. Ik dacht 'ik gooi hem er maar meteen in, want we willen natuurlijk wel een leuke avond hebben vanavond'. HAP is en blijft verbindend en benaderbaar. We komen naar elke wijk of kern en we spreken met inwoners, ondernemers, senioren en verenigingen en die kracht heeft HAP groot gemaakt. Maar daardoor hebben inwoners wel veel vertrouwen in ons gekregen. Vinden mijn collega's hier ook dat iedereen mee mag doen en mag meebeslissen? Of hebben we daar nuances in?

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Boels.

De heer BOELS: Dank u wel voorzitter. Dit is natuurlijk echt heel erg makkelijk in te koppen, want inderdaad, voorzitter, vertrouwen in de lokale politiek is er zeker, sprekend namens de grootste partij in deze gemeenteraad. Dat is dan hetzelfde argument. Klopt dat dan helemaal? Dat vraag ik me af. Wat de VVD betreft, kijkend naar deze stelling, zien we dat er superveel goed gaat. Met elkaar meer dat gesprek voeren over communicatie en het verbeteren van de dienstverlening, lijkt ons ook een goed idee. Voor de rest lijkt meer instrumenten ons een heel slecht idee. Dat is onze samenvatting.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik ga niet meedoen met de HAP, voorzitter, alsof het verkiezingstijd is en we zendtijd voor politieke partijen hebben. Laten we het hebben over het onderwerp zelf. En dan denk ik dat wat we nodig hebben om meer vertrouwen te krijgen van onze inwoners, is dat we ten eerste luisteren naar onze inwoners. Als we een participatietraject inzetten, dat echt heel uitgebreid is, zoals bijvoorbeeld met de totstandkoming van de plekken waar we zonnepanelen willen plaatsen in deze gemeente en dan toch te elfder ure als gemeenteraad dat hele participatieproces in één klap om zeep helpen door een heel andere locatie eraan toe te voegen, denk ik dat we een onbetrouwbare overheid zijn. Als wij onze inwoners ergens om vragen en we laten ze meedenken en komen dan tot een besluit, tot een raadsvoorstel waar onze inwoners aan meegewerkt hebben, dan moeten we daar gewoon als

raad mee instemmen. Dan moet je niet nog een keer met je eigen mening komen. Hetzelfde geldt voor alles vanuit de organisatie. Ik noemde net al de windmolens die we willen plaatsen. Eerst gaan kijken hoe, wat, waar en dan vervolgens nog een keer kijken of er draagvlak is. Dat is elke keer andersom. Eerst kijken of er draagvlak is; wat willen onze inwoners? En dan vervolgens pas hier in deze raad tot uitvoering komen. Ik denk dat dat de enige juiste weg is.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik zit nog even te kijken, wie kan ik nog meer het woord geven? Tien minuten is echt lang hoor. Ik zou het benutten als ik u was. Het college antwoordt pas na alle vier de debatjes die we met elkaar voeren. Dus die gaat dat allemaal cumulatief beantwoorden. Mevrouw Hup.

Mevrouw HUP: Dank u wel voorzitter. We hebben kunnen lezen in dat rapport dat de inwoners met minder vertrouwen met name belangstelling hebben voor bouwen en wonen, verkeer en reizen en dat de andere onderwerpen voor hen niet zo nodig heel erg aan bod hoeven te komen. Maar hen hierin betrekken, is een absolute noodzaak. Het gaat er tenslotte om hen te vertegenwoordigen gedurende die vier jaar. Daar zijn we als raadslid toe aangesteld. Wie dat dan beter doet, de een of de ander, dat laat ik in het midden, maar we zijn er met elkaar om die opgave te realiseren. Dus dat lijkt me het allerbelangrijkst. Elke mogelijke casus of thema is weer een ander probleem of een andere uitdaging. En je kunt niet iedereen tevredenstellen, want elk voordeel heeft voor een ander een nadeel.

De VOORZITTER: Mevrouw Gumbert.

Mevrouw GUMBERT: Dank u wel voorzitter. Ik denk dat belangrijk is wat de heer Vermeulen zegt. Mensen willen niet pas aan het woord komen of informatie krijgen als het besluit eigenlijk al genomen is. Dat geldt eigenlijk ook voor onze raadsleden. Wij willen ook graag vaker in een eerder stadium weten wat er speelt. Ik denk ook dat het heel belangrijk is voor inwoners als zij van tevoren weten, en dan een traject kunnen volgen, hoe de raad tot een besluit komt. Ik denk dat het dan voor hen een stuk duidelijker is. Want het is ook vaak heel belangrijk dat mensen weten waarom een besluit genomen wordt. En dat ook wordt uitgelegd waarom hun input bijvoorbeeld niet wordt overgenomen en dat we hier in de raad niet alleen maar een besluit nemen alsof hun input er niet geweest is.

De VOORZITTER: Mevrouw Hussain.

Mevrouw HUSSAIN: Ik denk dat we zeker als gemeenteraad wel betrouwbaar, transparant en zichtbaar zijn. Ik denk dat het er alleen in zit, dat zie je ook bij de uitkomst van het onderzoek, dat maar 520 of 580, dat moet ik even nagaan, inwoners aan dit onderzoek hebben meegedaan. Dat is denk ik waar we in onze gemeente op moeten inspelen. Dat we steeds meer inwoners bij ons proces betrekken, bij die participatie. Dus dat we als er een initiatief is of als er een voorstel is van het college, eigenlijk zoveel mogelijk proberen om alle inwoners erbij te betrekken. Bijvoorbeeld met zo'n initiatievenplein, waar inwoners ook hun eigen initiatieven kunnen droppen en daarop kunnen acteren, hun eigen regie daarop kunnen nemen en wij als gemeente, of het college, daarop kunnen inspelen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Knikker.

Mevrouw KNIKKER: Mooie punten van de PvdA. Daar kan ik me wel bij aansluiten. Ik zat nog even na te denken over het volgende. In het gesprek met die inwoners dat we een paar weken geleden hadden, viel mij ook op toen we het over dit onderwerp hadden dat inwoners zeiden 'ja, maar eigenlijk weten we ook niet zo goed hoe we jullie als raad moeten benaderen. Waar kunnen we jullie vinden?' Daar begon het eigenlijk al mee. Als we dan als raadsleden vertellen 'maar jullie kunnen altijd aansluiten bij een fractievergadering van de partijen die er zijn op dinsdagavond, we hebben gebiedssessies als raad waar we zijn, we doen heel veel eigenlijk, en u mag komen inspreken', zit het probleem, denk ik, heel erg aan

de voorkant. Het niet weten waar ze die informatie kunnen vinden. Dat is een heel lastig probleem want we hebben mooie websites. We communiceren heel veel naar buiten, als gemeenteraad, met de social media die we ook hebben. We hebben onze krantjes die dan weer niet aankomen of niet gelezen worden. Dus ik vind het best een lastige vraag. Hoe kunnen we nu naar meer betrouwbaarheid en meer zichtbaarheid, want we doen al heel veel? Ik denk dat het heel simpel is. We moeten veel meer buiten dit raadhuis zijn en veel meer het gesprek opzoeken. We moeten naar onze inwoners toe. Bij de supermarkt, op het station. Niet alleen in verkiezingstijd, maar gewoon gedurende de vier jaar dat we hier gekozen zijn als raadsleden.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik zie mevrouw Gumbert, u wilde al reageren op mevrouw Hussain denk ik?

Mevrouw GUMBERT: Ja, voorzitter inderdaad. Ik wilde graag nog wat zeggen, want het is ook al eerder in de pitches genoemd dat er 'maar 587 mensen' hadden meegaan met die enquête. Bij die bijeenkomst van een paar weken geleden waar dat onderzoek ook is toegelicht, is ook heel duidelijk gesteld dat dit een representatief onderzoek is. Het zijn zoveel inwoners dat de statistische methode voldoende zegt over dat er bijvoorbeeld inderdaad van die deelnemers dus 48% geen vertrouwen heeft, terwijl je juist zou denken dat de mensen die geen vertrouwen hebben niet meedoen aan zo'n onderzoek. Dus ik denk dat we het er niet over moeten hebben als 'het zijn te weinig mensen die mee hebben gedaan'. Er zijn genoeg mensen die mee hebben gedaan. We moeten dat heel serieus nemen.

De VOORZITTER: Ja. De heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Dat moeten we zeker heel serieus nemen. Ik denk ook dat we een representatief onderzoek hebben gehad. Ik denk dat een ander probleem dat we hebben iets is waar bijna alle partijen mee worstelen. Dat is dat als er verkiezingen zijn een lijst van mensen samenstellen die allemaal bereid zijn om in zo'n gemeenteraad plaats te nemen al voor bijna iedereen echt een behoorlijke opgave is. En als je dan kijkt naar de besluiten die uiteindelijk genomen worden door de mensen die dus echt graag hier in de raad willen zijn, die echt hun tijd erin willen steken om die lokale democratie vorm te geven, zie je heel vaak dat de besluiten die wij nemen, het draagvlak dat in de raad bestaat, helemaal niet aansluit bij het draagvlak dat je vaak terugleest in de krant, dat je ziet dat er in de maatschappij is. Op die manier missen wij als raad, en dat is waarschijnlijk inherent aan het systeem, de aansluiting met onze inwoners. Want wij nemen hier heel vaak besluiten die haaks staan op wat er leeft in de maatschappij.

De VOORZITTER: Mijnheer Boels.

De heer BOELS: Dank u voorzitter. Ik heb hier toch moeite mee. Ik hoor heel erg veel negativiteit. Ik hoor heel erg veel 'het vertrouwen is slecht, het gaat verkeerd en we moeten nog meer doen'. Allemaal op zichzelf niet eens onwaar, maar het rekenkameronderzoek is een nulmeting. Dat is een puntmeting. Het is dan moeilijk om te zeggen 'het is hoog' of 'het is laag'. Het is een punt in de tijdschaal. Dat maakt het heel erg ingewikkeld om te spreken van hoog of laag. Willen we het verbeteren, dan zeg je 'we moeten een volgende meting doen, dan moet het beter worden'. Zeg je 'ik vind het prima', dan gaan we gewoon zo verder. Het hoeft niet per se zo dat alles alleen maar op vertrouwen gestoeld is. Als je echt wat wilt doen, nodigen we alle collega's uit. Ga dan ook meer doen als partij, ga nog meer naar buiten, ga nog meer op straat, ga nog meer met die kiezer in gesprek. Maar om de vier jaar zijn er verkiezingen. Dat beeld van wel of niet gerepresenteerd? Onze kiezer voelt zich heel goed vertegenwoordigd en volgens mij geldt dat ook voor de kiezer gemiddeld. Volgens mij is dat voldoende.

De VOORZITTER: Helder. We hebben nog een halve minuut, dus u moet echt heel erg kort zijn,

mevrouw Antolini.

Mevrouw ANTOLINI: Ik wil me aansluiten bij de woorden van de heer Vermeulen. Het voelt als schijnparticipatie wat er gebeurt in de gemeente Haarlemmermeer. Want als we echt kijken naar de grote plannen die deze gemeente heeft, en dat heeft altijd betrekking op de opvanglocaties, de energietransitie, de echt grote onderwerpen, hebben de mensen uiteindelijk er niets over te zeggen. Het zijn opdrachten vanuit het rijk. De gemeente volgt gewoon op wat het rijk wil, wat de VNG wil en daarom hebben de mensen er uiteindelijk toch niets over te zeggen. Daarom zeg ik: laten we bindend referenda invoeren, maar helaas is dat iets wat de meeste partijen hier niet willen.

De VOORZITTER: Dan ga ik ter afsluiting naar mevrouw Koolmoes. Mevrouw Gumbert, u loopt al weg. Ik wilde ook zeggen 'en naar mevrouw Gumbert'. Dus wat u wilt. Maar dan wel kort. U heeft al het woord gehad. Gaat uw gang.

Mevrouw KOOLMOES: Ik wilde wel even reageren op mijnheer Vermeulen, maar we zijn aan het afsluiten, begrijp ik. Maar mag ik die reactie nog geven? Mijnheer Vermeulen haalt de media erbij aan. Dankzij de media zou er minder vertrouwen zijn bij onze inwoners. Dat zegt een partij die bijna wekelijks zelf in de krant staat. Ik vind daar wat van. Ik denk wel dat hij in de basis gelijk heeft dat de media inherent is – lees een Telegraaf en je ziet hoe de landelijke politiek verwoord wordt – maar ik vind het knap dat een partij als Forza! die zelf wekelijks in de krant staat dan zegt 'dankzij de media is er geen vertrouwen bij de inwoners'. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dan ter afsluiting mevrouw Gumbert, kort.

Mevrouw GUMBERT: Heel kort. De heer Boels zei 'dit is een nulmeting en dus kunnen we niet zeggen of het hoog of laag is'. Het lijkt mij dat je met 48% van de respondenten die geen of weinig vertrouwen hebben, wel kunt zeggen dat het laag is.

De VOORZITTER: Goed, dan sluiten we hiermee dit puntje af en gaan we naar het volgende debat. Hoe beoordelen raadsleden de balans tussen de representatieve democratie en participatieve democratie in Haarlemmermeer? Wie mag ik hierover het woord geven, de heer Vermeulen?

De heer VERMEULEN: Voorzitter, dat sluit bijna naadloos aan op de vorige discussie. Ik denk dat we de participatieve democratie eigenlijk zo goed als niet bestaand is. En wat ik net ook al zei, we zijn ook niet representatief hier voor onze inwoners. Mevrouw Koolmoes maakte daarvan dat de media daar de oorzaak van zijn. Nee, de media berichten hoe onze inwoners van dit land in groten getale denken over heel belangrijke onderwerpen. Deze raad zit er op die heel belangrijke onderwerpen vaak heel anders in. Dus wij zijn helemaal niet representatief en van participatie is nauwelijks sprake. Ik denk ook dat dat een van de redenen is dat we zo'n enorm lage opkomst hebben. Want als je niemand representeert, heeft het ook geen zin om op je te stemmen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik wil u eraan herinneren om ook een antwoord te geven op wat hier gesteld wordt. Dus hoe beoordelen raadsleden de balans tussen representatieve democratie en participatieve democratie? Gaat uw gang mevrouw Gumbert.

Mevrouw GUMBERT: Dank u wel voorzitter. Ik denk dat de balans niet goed is, aangezien er namelijk weliswaar… Ik vind dat de vertegenwoordigende democratie… Wij vertegenwoordigen al naar beste vermogen onze inwoners. Ik ben ervan overtuigd dat we dat als volledige raad doen naar eer en geweten. Maar van participatieve democratie, dus waarbij de inwoners deel hebben aan de besluitvorming, is geen sprake. Dat ben ik met mijnheer Vermeulen eens.

De VOORZITTER: Mijnheer Spijker.

De heer SPIJKER: Dank u wel voorzitter. Ik denk dat we eigenlijk meer in het midden zitten tussen de representatieve en de participatieve democratie. De representatieve, wij zijn hier als raad representatief. En de participatieve bij feiten waar heel veel volksraadplegingen waren, is nog niet mogelijk. Als we hier zo meteen een plan krijgen over windmolens, zoals mijnheer Vermeulen noemde, in het zuiden en we krijgen mensen uit het noorden van onze polder, dan is het een vreemde representatie over dat probleem. Dat zit letterlijk bij die mensen in hun achtertuin, dus dan moet er een goede verdeling voor komen. Maar absoluut, we moeten beter naar de mensen luisteren en daar ook iets mee doen. Anders voelt men zich niet gehoord.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Hussain.

Mevrouw HUSSAIN: Ja voorzitter, dank u wel. Ik denk dat we niet per se moeten debatteren over hoe we als raadsleden zien dat dat allemaal tot uiting komt en hoe de balans is, maar dat we moeten kijken naar wat de uitkomsten van het onderzoek zijn. Als je kijkt naar de uitkomst van het onderzoek, dan zegt de inwoner gewoon echt 'wij willen meer doen. Wij willen meer bijdragen aan de besluitvorming. Wij willen daaraan deelnemen'. Ik denk dat we echt moeten kijken hoe we de inwoner daar meer bij kunnen betrekken. Welke projecten of welke onderwerpen lenen zich ervoor om de inwoner echt te laten mee besluiten? Dat is, denk ik, waar we het echt over moeten hebben.

De VOORZITTER: De heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja, ik hoorde net zeggen dat we wel degelijk representatief zijn voor de meningen van onze inwoners en ik wil dat toch echt betwijfelen. Ik zie hier eigenlijk heel veel groepjes special interest. Iedereen heeft zo zijn eigen stokpaardje en komt daar dan ook helemaal voor op. En vaak staan de resultaten die daaruit voortkomen gewoon niet in lijn met wat onze inwoners van ons verwachten. Dus ik denk dat we veel minder onze eigen mening ergens uit moeten halen, dat we veel meer moeten kijken hoe wij dienstbaar kunnen zijn aan onze gemeente, in plaats van dat we onze gemeente dienstbaar laten zijn aan onze eigen inzichten.

De VOORZITTER: Mijnheer Boels.

De heer BOELS: Dank u wel voorzitter. Volgens mij deed u terecht een oproep om het wat bij de stelling te houden. Het korte antwoord is: het gaat goed. En het wat langere antwoord is: er zijn heel veel instrumenten waar je iets mee kan doen als inwoner van Haarlemmermeer. Eén van de allermooiste is dat je gewoon lid kunt worden van een politieke partij. Daar kun je van zeggen 'dat is oubollig, dat is achterhaald', maar dat is wel de manier om in Nederland, met een van de meest evenredige manieren van democratie, iets te kunnen doen. Er is maar één ander land in de wereld waar je zoveel kunt zeggen als in Nederland en dat is in Israël, want dat kiessysteem werkt precies hetzelfde. Laten we daar niet op ingaan, maar het gaat gewoon goed. Je kunt aan alle kanten wat doen, je kunt je aan alle kanten laten horen. Ik roep onze inwoners dan ook vooral op om zich te melden voor de volgende verkiezingen bij alle politieke partijen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Maat.

Mevrouw MAAT: Voorzitter, dank u wel. Ik vind het zo bijzonder dat collega's van mij zeggen 'wij hebben geen participatieve democratie', want volgens mij hebben wij met zijn allen een hele participatieladder opgesteld waar van alles in te doen is en mee te doen is in panels en dergelijke. Het punt is dan: wil

men dat? Heeft men daar zin in? Heeft men daar tijd voor? Als ik dan terugga naar de basis – dus wij zeggen 'er moet een burgerberaad komen, men moet daaraan mee gaan doen – dan denk ik 'maar waar gaat het nou in de kern over?' Dat je wilt dat als je je paspoort gaat verlengen, dat geregeld wordt hier. Dat je wilt dat als je hebt gebeld en er wordt gezegd 'je wordt binnen vijf dagen teruggebeld', je gewoon wordt teruggebeld. Als we dat hier niet op orde hebben, kunnen we van onze inwoners van alles verwachten, van ga in je weekenden allemaal meedoen met van alles en nog wat, maar dat wil je gewoon gefikst hebben. En ik denk dat dat de basis is en daar moeten we het eerst eens met elkaar over hebben, hoe we dat gaan regelen hier.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Knikker.

Mevrouw KNIKKER: Ja voorzitter, ik zit ook even na te denken over die balans, want op zich is die balans goed. Dit is hoe onze democratie werkt. Daarbij is het ook zo dat wij hier zitten als gekozen vertegenwoordigers namens onze inwoners en op het moment dat wij gekozen zijn, van welke politieke partij dan ook, vertegenwoordigen wij iedereen in onze gemeente. Dat is volgens mij ook de rol die wij hebben. Wij vertegenwoordigen ook het publieke belang. Dus ja, participatie op zoveel mogelijk mogelijkheden die er zijn. Inwoners kunnen meepraten, kunnen laten horen hoe ze er tegenaan kijken. Maar aan het eind van de dag moeten wij verantwoording afleggen waarom we tegen of voor iets zijn. En daar zit volgens mij ook een belangrijk stukje transparantie in de communicatie in, want niet alles wat onze inwoners willen, kan misschien. En 'nee' is dan ook een antwoord. Dus ik maak me niet zo heel veel zorgen over die balans. Die dienstverlening waar mevrouw Maat van het CDA het over had, moet inderdaad op orde zijn. Maar laten we er niet te negatief over doen, dat wij hier als volksvertegenwoordigers niet representatief zouden zijn, want dat is gewoon hoe verkiezingen werken en iedereen die zich niet gehoord of gezien voelt, kan zich aanmelden bij een politieke partij of een nieuwe oprichten en de volgende keer meedoen met de verkiezingen.

De VOORZITTER: Mevrouw Koolmoes.

Mevrouw KOOLMOES: Ja dank u wel voorzitter. Het lijkt erop dat D66 de stelling niet helemaal goed begrijpt, want het gaat er niet om of we wel of niet representatief zijn, want dat zijn we natuurlijk, maar het is de vraag of de balans met de participatieve democratie duidelijk aanwezig is. Voor HAP is het duidelijk. Daar zit het vertrouwen in bij onze inwoners. Daarom zegt HAP ook al jaren 'meedoen, meebeslissen, meepraten'. Het is belangrijk, juist als je inwoners dat kunt laten doen, geef je ze vertrouwen en zijn wij nog steeds die representatieve democratie. HAP is ervan overtuigd dat we nog steeds niet alle doelgroepen raken. We zijn ervan overtuigd dat we nog steeds hier als raad mensen over het hoofd zien. Want waar waren de woonwagenbewoners jarenlang? Waar waren de taxichauffeurs van Schiphol jarenlang? Er zijn nog steeds groepen mensen die wij niet zien, zolang wij die niet zien, is het nog steeds niet goed op orde. Dank u wel.

De VOORZITTER: Mevrouw Gumbert.

Mevrouw GUMBERT: Dank u wel voorzitter. Mevrouw Maat zei 'ja, maar de inwoners willen helemaal niet meedoen aan een aan het panel of zoiets dergelijks'. Terwijl uit het onderzoek blijkt dat inwoners dat juist wel willen en ze willen juist wel meebeslissen. Dus ze willen dat wel en wij moeten dat mogelijk maken. Dat is participatieve democratie en niet alleen maar dat wij de beslissingen nemen.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen, ik geef mevrouw Maat even het woord, want ze werd aangesproken zojuist.

Mevrouw MAAT: Ja voorzitter, mevrouw van GroenLinks mag misschien iets beter naar mij luisteren,

want dat heb ik natuurlijk niet gezegd. Ik heb gezegd dat het begint bij de basis, bij de dienstverlening. We hebben een hele participatieladder. Daar doen gewoon mensen aan mee, dus ik heb helemaal niet gezegd dat mensen niet willen participeren. Ik heb alleen gezegd 'waar gaat het nou uiteindelijk in die basis om? Dat je als gemeente doet wat je moet doen'. Dat is gewoon de dienstverlening op orde hebben. Dan kunnen we van mensen van alles verwachten maar u weet zelf ook hoe druk we het hebben. Ik werk ook veertig uur. Ik ben ook raadslid. Dan moeten we ook nog met inwoners praten. Je probeert het allemaal te doen for the best interest, maar het gaat er gewoon om dat je als je hier bij de gemeente komt, gewoon te woord wordt gestaan, dat je e-mail wordt afgehandeld. Daar moeten we het met elkaar over hebben en daarnaast kunnen we van alles doen en wil ik iedereen betrekken bij onze besluitvorming. Het is hartstikke goed dat we dat doen, maar het gaat om die basis. Die moeten we gewoon gefikst hebben. Ik ben benieuwd hoe mijn collega van GroenLinks daarover denkt.

De VOORZITTER: Dan geven we nog een keer het woord aan GroenLinks en dan stoppen we dit minidebatje, om het zo maar te noemen, onder elkaar. Dan ga ik door naar mijnheer Vermeulen. Mevrouw Gumbert.

Mevrouw GUMBERT: Dank u wel voorzitter. Uit dit onderzoek komt: mensen willen meebeslissen. Natuurlijk moet de basis op orde zijn en moet de dienstverlening goed geregeld zijn, maar mensen willen meepraten en meebeslissen. Dat is wat ze willen. Daar is dit onderzoek over gegaan.

De VOORZITTER: Helder. Nog één minuut. De heer Vermeulen en tot slot mevrouw…

De heer VERMEULEN: Mensen willen zelfs nog veel meer, voorzitter. Het mooie is dat nu wij met de raad al onze buurten, wijken en dorpskernen in gaan. Eén ding dat je steeds terug hoort, is dat mensen juist zo heel graag willen participeren. En niet alleen meepraten en meebeslissen, ze willen doen. Dat is het eerste wat je aan moet pakken natuurlijk in een gemeente die zoveel geld uitgeeft, maar met dat geld nog steeds niet alles voor elkaar krijgt. Als je dan inwoners hebt die aangeven 'wij willen participeren, wij willen meedoen, doe het samen met ons', en je laat dat elke keer liggen en je mist elke keer die aansluiting, denk ik dat het een opdracht is voor deze hele gemeente om daaraan te werken.

De VOORZITTER: Tot slot, mevrouw Hup.

Mevrouw HUP: Ja tot slot, ik ga het gewoon zeggen, amen, mevrouw Maat. Dit is gewoon helemaal de spijker op zijn kop. Ik denk dat we wat bewuster moeten luisteren, dat we de mensen wat beter moeten betrekken in het proces zelf, maar een kanttekening is wel dat mensen er zelf ook achter zullen komen wat voor dilemma's wij soms hebben als raadsleden en dat we dus inderdaad de standpunten in moties willen verwerken. Ik noem ze wel eens de e-moties. Ik zal nu niets zeggen over de amen-dementen, maar soms is het gewoon niet heel makkelijk. Dan kan een inwoner makkelijk achteraf zeggen 'ja, nou, ik ben niet gehoord' of 'nou, het gaat niet zoals ik wil en ik zeg toch hoe het allemaal zit, maar het wordt heel anders gedaan'. We moeten echt lokale democratie op maat gaan maken met elkaar, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel en daarmee zijn we aan het eind gekomen van dit debat en gaan we door naar de volgende stelling. Welke suggesties doet de raad aan het college om het vertrouwen in de lokale democratie te versterken? Ik verwacht heel veel van u. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Koolmoes.

Mevrouw KOOLMOES: Ja voorzitter, dank u wel. We hebben ons huiswerk gedaan als HAP hoor. Ik ga er een aantal noemen en het is altijd leuk om daar ook even met mijn collega's over in gesprek te gaan. Laten we als gemeente als oriënteren op de digitale participatie, een van de voorstellen van HAP. Laten we ons aansluiten bij gemeenten die jongerenparticipatie hoog in het vaandel hebben staan met

#MijnStemTelt – ja, ja, ik ben helemaal bij – zodat jongeren ook meer invloed krijgen in onze gemeente. Laten we innovatieve manieren onderzoeken om doelgroepen te benaderen. Ouderwets de markt op, dat doen we niet meer. Dat moet anders. Laten we samenwerken op een transparante wijze met onze buren in de regio, de gemeenten naast ons en dat ook uitdragen. En de inspraakverordening moeten we misschien wel veranderen in een verordening participatie, inspraak en – daar komt-ie – uitdaagrecht. Sinds 2022 verankerd in de wet. Heel wat gemeenten hebben de verordening al veranderd en aangepast naar een verordening participatie, inspraak en uitdaagrecht. Laten we daar eens over nadenken als raad. En als laatste, het college mag meer zichtbaar zijn als er beleid gemaakt wordt. Neem mevrouw Ruigrok. Ze is altijd in beeld. Bij elke bushalte staat ze te wachten. Ze staat weer bij een kruispunt. Ze stapt op de fiets, in een boot, maar het werkt wel. Op die manier benadert ze wel de inwoners op een heel juiste manier. Laten we tegen het college zeggen: morgen gaan jullie allemaal in jullie eigen woordvoerderschap leuk de straat op, foto's nemen. Het werkt. Laten we echt naar de inwoners toe gaan. Dank u wel.

De VOORZITTER: Ik voel een motie aankomen. De heer… Nee, mevrouw Maat eerst, sorry.

Mevrouw MAAT: Dank u wel voorzitter. Volgens mij heeft mijn collega van HAP inderdaad al een paar heel goede ideeën geopperd. En daarbij zou ik willen zeggen voor het college: laten we kijken naar die dienstverlening, waar ik het dus al de hele tijd over heb. We hebben daar een visie voor, maar ik denk dat er zeker nog slagen te maken zijn. Dus ik zou daartoe willen oproepen. Laten we daarnaar kijken om te kijken hoe we dat verder kunnen verbeteren. En voor de rest kan ik me bij een hoop punten van HAP aansluiten. We hebben de swipocratie gehad. Dat werkte ook echt waanzinnig. Dus dat zijn dingen waar we meer mee moeten doen.

De VOORZITTER: Dank u wel. De heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Twee sporen, voorzitter. Ik denk 'via de raad', wat raadsleden horen, kunnen ze meenemen via dit gremium en in dit gremium hetzij via vragen, hetzij via moties, hetzij via het aanvragen van een sessie onder de aandacht brengen. Verder hebben we door onze hele gemeente gebiedsmanagers. Laat die gebiedsmanagers nu eens eventjes – ze doen al heel goed werk – die koppeling met het college en de organisatie maken. Als inwoners ergens mee komen, koppel met de inwoners terug dat wat ze gemeld hebben, binnen is gekomen en op welke manier je daar invulling aan gaat geven. Zodat mensen ook zien dat wij, als ze ergens mee komen, in de gemeente met die zorgen aan de slag gaan. Ik denk dat als je die duidelijkheid schept, mensen ook het gevoel hebben dat ze gehoord worden.

De VOORZITTER: Mevrouw Hussain.

Mevrouw HUSSAIN: Ja voorzitter, dank u wel. Ik heb inderdaad ook al heel mooie ideeën gehoord en ik gaf net ook al mijn pitch aan dat we een aantal ideeën hebben vanuit de PvdA om juist dat vertrouwen terug te winnen. Dat zijn bijvoorbeeld de bewonersinitiatieven, gebruik maken van een ervaringsdeskundige, de klachtenafhandeling echt weer naar ons toe halen, maar bijvoorbeeld ook echt kijken 'hoe kunnen we het gemakkelijk maken?', dus de dienstverlening. En tot slot wil ik toch ook het bevorderen van participatie benoemen. We hebben een heel mooie brief van het college gehad waarin wordt aangegeven wat we al doen. Ik denk dat we al veel doen, maar zoals we weten, de maatschappij verandert altijd. We moeten continu verbeteren, want anders lopen we achter. Ik denk dat de participatie dat ook nodig heeft. Laten we echt kijken waar we kunnen verbeteren, wat wil de inwoner en dat uiteindelijk ook doen. Dat wil ik ook graag meegeven aan het college.

De VOORZITTER: Mevrouw Gumbert.

Mevrouw GUMBERT: Ja voorzitter, het gaat niet om zichtbaar zijn op social media. Wat mij betreft, gaat het er veel meer om in een vroeg stadium naar mensen toe te gaan met plannen en aan mensen te vragen wat zij vinden van de plannen. Je wilt toch voorkomen dat er 800 zienswijzen komen op een plan dat eigenlijk al bijna aan de raad wordt voorgelegd? Dat moet je voor zijn. Je moet dus in een eerder stadium naar de mensen toegaan en niet alleen om hun iets te vertellen, maar vooral om hun iets te vragen. Dat is waar het wat mij betreft om gaat. Op die manier willen wij zichtbaar zijn. En nog iets wat ik ook echt een belangrijk punt vind. Hoe vaak hebben we hier in de raad niet insprekers die vertellen dat er, op het moment dat ze een probleem hebben, geen antwoord komt, dat ze niet in gesprek kunnen met de betreffende wethouder of met de betreffende afdeling? Dat is natuurlijk ook iets dat echt niet meer kan.

De VOORZITTER: Goed. Ik herinner u eraan: doe vooral suggesties aan het college, want dat is waar het hier om gaat. Mevrouw Knikker.

Mevrouw KNIKKER: Ja voorzitter, veel is al gezegd door mijn collega's. Die zichtbaarheid bij de vorming van het beleid vind ik wel een heel mooi aandachtspunt. Als raad gaan we natuurlijk die gebiedssessies doen, maar waarom niet ook een publicatie van de agenda van ons college? 'We gaan komende week daar en daar naartoe op werkbezoek. We gaan in gesprek met inwoners'. Maak het maar zichtbaar. Dat kan op een persoonlijk account. Het kan vanuit de gemeente. Het maakt me niet uit hoe. Maar als je op die manier ook gewoon transparant bent en laat zien waar we mee bezig zijn in de gemeente, met welke partijen er gesproken wordt. Dat is heel transparant. Dat vind ik mooi. Wat ook heel laagdrempelig is: waar komen onze inwoners nu bijna allemaal? In de supermarkt. Ga eens een keer in de supermarkt gewoon het gesprek aan. Hang een flyer op, laat mensen een QR-code scannen 'wilt u meepraten? Dat kan heel simpel hier'. We hebben al die instrumenten als het gaat over online meepraten. Ik hoorde net 'op de markt gaan staan, is niet meer van deze tijd', maar we kunnen nog veel meer doen om ervoor te zorgen dat we zoveel mogelijk inwoners bereiken met 'er is beleid. Daar is participatie op mogelijk. U kunt ook meepraten'.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer Boels.

De heer BOELS: Ja dank u wel voorzitter. Ik zal het inderdaad bij de stelling houden, hoewel mijn stem popelt om het ook over andere dingen te hebben. Volgens mij staan we hier vanuit de gemeenteraad in onze kaderstellende en controlerende taak. Dus wat geef je het college mee als het gaat over een puntmeting, zoals dit onderzoek? Dat is natuurlijk 'waar wil je naartoe? Welke kant wil je op? Moet dat vertrouwen omhoog of mag het gelijk blijven? Of maakt het ons niet uit of het nog lager wordt?' Voor sommige collega's is dat antwoord in één keer duidelijk, op basis van één punt in de tijd. Dat is hartstikke mooi. Maar volgens mij moeten we dat vooral meegeven aan het college, door te zeggen 'wilt u nu dat dat omhooggaat en zo ja, wat doe je daar allemaal voor?' In de brief staat van alles en nog wat. Dan kunnen we daarna controleren of we daar zijn gekomen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Tot slot mevrouw Hup.

Mevrouw HUP: Ja, voorzitter. Dank dat onze communicatieman een mooie QR-code voor ons kan maken en dat we dat dan vast mee kunnen nemen. Het viel mij ook op tijdens de extra bijeenkomst die we gehad hebben, twee, drie weken geleden, dat ook iemand zei 'ik krijg dan nee te horen, maar we willen graag weten waarom het dan niet zo kan zijn. Dat wordt wel uitgelegd, maar heel erg in derde vorm, met lastig woordgebruik'. Dus het moet wat simpeler, niet in die derde vorm, niet heel juridisch, maar gewoon in menselijke taal. Dat is denk ik een eerste goede stap om dan met elkaar echt het gesprek te kunnen voeren, elkaar echt te begrijpen en dan uiteindelijk ook een betere lokale democratie

te kunnen bewerkstellingen in de gemeente.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ronden we dit punt af en dan gaan we door met het laatste deelonderwerp. En dat betreft het discussiepunt: welke mogelijkheden zien de raadsleden om hun volksvertegenwoordigende rol te versterken? Dat bestaat uit drie delen, zoals u ziet, een a., b. en c. U heeft dat allemaal mee kunnen krijgen. Dat ga ik niet allemaal nog eens een keer oplezen. Dat kost allemaal tijd. Maar de bedoeling is dat u dus ook op die drie onderdelen uw reactie geeft. Wie mag ik het woord geven? Aan mevrouw Koolmoes.

Mevrouw KOOLMOES: Voorzitter, voor HAP was 3.c de duidelijkste, want welke mogelijkheden zien raadsleden om kennis te nemen van de verschillende achtergronden en behoeften van de inwoners die niet vertegenwoordigd zijn in de gemeenteraad? Eigenlijk impliceert deze vraag dat de raad niet genoeg kennis zou hebben van de verschillende achtergronden en behoeften. HAP kan het niet weerleggen, want we denken oprecht dat we veel weten maar uiteraard kunnen we nooit 100% zeker hebben dat we met alle doelgroepen ook gesprekken voeren. Ik heb het net al benoemd. Maar zelfs een duidelijker doelgroep die steeds groter wordt, kan wel eens voorbijgelopen worden in dit Huis. De eenzame oudere inwoner, want ze klagen niet, je ziet ze niet en ze leven onder de radar. We weten dat ze er zijn. Maar zien we ze voldoende? Daarom is voor HAP heel belangrijk dat dorpshuizen en wijkcentrums blijven bestaan als een soort arm die de raad heeft. Want dit zijn de huiskamers van de wijken en hier kan de gemeente ophalen. Meer waardering voor het maatschappelijk werk kan ook meer vertrouwen geven. Mensen willen gezien worden. Als wij aanschuiven als HAP bij een dorpsraadvergadering en we horen daar dat ze nog nooit eerder iemand van de raad hebben gesproken, dan is dat een gemiste kans. Dank u wel voorzitter.

De VOORZITTER: Graag gedaan. Ik kijk om me heen. Ik voel me net zo'n veilingmeester. Eenmaal, andermaal? Ja daar komt mevrouw Hup.

Mevrouw HUP: Ja, daar wil ik dan ook nog wel een aanvulling op doen. Ook wij vinden het heel erg belangrijk dat gemeenschappen zoals buurthuizen, verenigingen, kerken en buurtverenigingen de plekken zijn waar mensen tot bloei komen. En dat wij er dus ook voor ze zijn, want hier plukt die samenleving dan weer de vruchten van. We zijn zeker voor minder eenzaamheid, maar we zijn ook voor meer samenleven, dat we elkaar echt kennen. Dat we die inwoners bij naam en rugnummer kennen, bij wijze van spreken, dat we dus mensen tegenkomen in onze eigen buurt. Dat wij dus kunnen vertegenwoordigen vanuit die raad, in de kern waar jij woont. Dat lijkt me nou zo mooi, want het behouden van de sociale samenhang is in ieder geval voor onze fractie een grote drijfveer. Het is ook cruciaal voor die maatschappelijke organisaties die ook elke dag weer zo hard werken. Ik denk dat we daar ook voor moeten staan.

De VOORZITTER: Mevrouw Gumbert.

Mevrouw GUMBERT: Ik vind, onze fractie vindt, wij vinden dit alle drie moeilijke punten. Het gaat namelijk over de representatie van inwoners die niet vertegenwoordigd zijn. Dat wil dus zeggen, inwoners die niet gestemd hebben. En het gaat er dus over hoe wij dat kunnen veranderen of verbeteren. Ik vind dat heel ingewikkeld. Ik denk dat het in ieder geval heel belangrijk is dat als er meer mensen gaan stemmen, er dan ook meer raadsleden zijn uit kernen buiten Hoofddorp. Maar we kunnen niemand dwingen om op een lijst te gaan staan. Het zijn echt heel moeilijke punten, met betrekking tot die vertegenwoordiging.

De VOORZITTER: De heer Boels.

De heer BOELS: Als raadslid uit Nieuw-Vennep voel ik me dan natuurlijk direct aangesproken, want dat is het mooie. Als ik om me heen kijk in onze raad, komen we overal vandaan. We hebben allemaal onze eigen denkbeelden, allemaal onze eigen achtergronden, onze eigen ideeën. En dat hebben onze inwoners ook, voorzitter. Als je kijkt naar deze stellingen, denk ik dat heel veel inwoners ook gewoon met rust gelaten willen worden in wat ze dagelijks doen. Die gemeente, dat is een gegeven. Het is een manier die we met elkaar hebben afgesproken om te komen tot besluitvorming. Meer is het ook niet. Moeten we dan nog meer doen om mensen te bereiken die zich niet vertegenwoordigd voelen? Altijd. En dat moet natuurlijk elke keer weer opnieuw gedaan worden. Maar dat wordt ook gedaan en daar doen we echt aan alle kanten onze best voor. Die raadsbezoeken op locatie zijn bij uitstek één zo'n middel waar we dit jaar mee zijn begonnen, of vorig jaar, waarvan wij nog helemaal geen zicht hebben op de vraag of dat nu resulteert in het verwachte en gewenste effect. Dus nogmaals, ik zou hopen, willen, wensen dat we een stip op de horizon zetten voor waar we dan heen willen met dat vertrouwen en dat opnieuw meten.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja, voorzitter. De representatie verbeteren. Daar ga ik hier meteen een oproep voor doen, want dat moeten de inwoners namelijk zelf doen. Bij Forza! staan we open. Iedereen kan zich bij ons aansluiten, iedereen kan meedoen. Dan moet de inwoner ook zelf komen en zo verbeteren we de representatie en krijgen we niet het scheve beeld zoals de raad nu onze inwoners vertegenwoordigt. Dat is hoe wij het zien.
Wat de inwoners buiten Hoofddorp betreft, die hebben allemaal het gevoel dat ze er niets toe doen, dat ze wel belasting betalen, dat ze wel de lasten hebben, maar niet de lusten. Eerlijk gezegd, zie ik dat ook een beetje terug want als er subsidiestromen zijn, landen die in groten getale hier in Hoofddorp. Alle voorzieningen worden hier in Hoofddorp gedaan. Al onze inwoners betalen daaraan mee. En onze gemeente is zo groot als een kleine provincie. De meeste inwoners hebben daar geen bal aan. We moeten ook zorgen dat er ook geld voor voorzieningen naar de dorpskernen gaat en niet alleen naar Hoofddorp.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Antolini.

Mevrouw ANTOLINI: Dank u voorzitter. Als we het hebben over mensen die zich niet vertegenwoordigd voelen, is FVD eigenlijk een goed voorbeeld. Toen wij zijn gekozen en toen wij hier met één zetel binnenkwamen, moest er ook gestemd worden voor mijn twee commissieleden. Zij zijn onbekenden binnen de politiek. En daar kregen we heel veel stemmen tegen. Dan denk ik 'wij zijn gekozen door het volk'. Dan zijn er partijen in deze zaal waarvan wij nu ook nog steeds merken dat ze ons bewust boycotten of negeren. Dat gebeurt overigens niet alleen met ons. Dat gebeurt ook met BVNL. Daarbij wil ik aangeven: de mensen hebben op ons gestemd. Zoals ik ook bijvoorbeeld naar een D66 luister, of af en toe GroenLinks, of wat dan ook, laten we allemaal zo openstaan voor elkaar en elkaar niet negeren en boycotten omdat we een andere mening hebben.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik naar mevrouw Gumbert.

Mevrouw GUMBERT: GroenLinks of wat dan ook, ja, precies. Wat betreft de raadsbezoeken. Ik vind dat een hartstikke goede ontwikkeling. Het lijkt me wel heel belangrijk, ook voor het vertrouwen van de mensen, als inwoners die de raad willen spreken of nieuwsgierig zijn dan ook echt naar ons toe kunnen komen. Want we hebben bij meerdere van die bezoeken tot nu toe achteraf gehoord dat mensen niet mochten komen of niet wisten hoe ze zich konden melden om te komen spreken. Ik denk dat het heel belangrijk is om daarvoor open te staan, voor de mensen, zodat als wij dan naar een dorp of kern of wijk gaan, wij daar ook benaderbaar zijn en mensen ons daar dan ook kunnen vinden. In plaats van dat

het een gesloten geheel is met een programma waar inwoners niet zelf spontaan naartoe kunnen komen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan zijn we hiermee aan het eind gekomen van alle debatpunten en gaan we over naar een reactie van het college. Ik heb niet heel veel vragen gehoord, maar wel wat suggesties. Op de fiets, meer QR-codes en wat meer menselijke taal. Maar misschien dat het college nog meer kan reageren op andere suggesties. Mevrouw Schuurmans, uw microfoon doet het niet. We gaan u daarmee helpen.

Burgemeester SCHUURMANS: Voorzitter, mag ik allereerst zeggen dat ik het mooi vind hoe de raad stilstaat bij het verkleinen van de afstand tussen wat we hier doen tot onze inwoners. Ik denk dat dat een heel goed gesprek oplevert. Ik ga ervan uit dat dit Rekenkamerrapport, dat ons een duidelijke opgave geeft, het begin is van een discussie die we vaker met elkaar moeten voeren. Ik wil een aantal zaken meegeven, want er worden ons ook suggesties gedaan en daar wil ik graag wat over zeggen. Ik moet toch mijn telefoon even meenemen. Ik ben niet zo gewend om hier te staan, ik moet even wennen.
Het is zo dat met name de Omgevingswet maakt dat wij onze inspraakverordening moeten aanpassen en dat is een goede gelegenheid om een inspraak- en participatieverordening te maken. Dat is ook een moment waarop u samen kunt kijken of dat uitdaagrecht daar onderdeel van kan zijn. Uitdaagrecht is wanneer bewoners – het is het Right to Challenge – of maatschappelijke organisaties taken van de gemeente kunnen overnemen als zij denken dat ze dat beter of goedkoper kunnen. En ik begrijp dat we dat kunnen opnemen als u dat wilt. Maar ik begrijp dat de Eerste Kamer in de behandeling daar ook naar wil kijken, om dat toe te voegen. Dus er zijn ook bewegingen waarbij dat aan de orde gaat komen.
Dan is het ongelooflijk belangrijk dat wij onze inwoners meer vertellen over wie we zijn, wat we doen en waar we over gaan. Volgens mij is dat de basis van elk gesprek dat we hebben. Een heel groot deel van de zaken die wij doen, doen wij als uitvoeringsorganisatie van besluitvorming die in Den Haag heeft plaatsgevonden. Als je dan een bewoner vraagt in de uitvoering mee te denken, willen veel bewoners het hebben over de wetgeving, maar daar is het al te laat voor. Dus de frustraties als het gaat over onderwerpen, en dan noem ik een paar landelijke die niet direct hier spelen, zoals wanneer ze mee willen praten over klimaataanpak, over asielzoekershuisvesting, over de thema's die zij heel belangrijk vinden waar de gemeente alleen nog maar kan uitvoeren en alleen maar kan praten over hoe het wordt ingericht, maar inwoners eigenlijk iets vinden van die wetgeving. Dan zijn zij gefrustreerd dat we daar niet naar luisteren, omdat ze niet weten dat het niet onze wetgeving is, maar wij een uitvoeringsorganisatie zijn. Dus met elkaar een gesprek voeren over 'wie zijn we, waar gaan we over?' en per onderwerp 'wat betekent dat voor uw mogelijkheden?' zodat ze niet bij voorbaat al teleurgesteld zijn, is denk ik een groot goed. Een aantal van u heeft dat ook gezegd, dus laten we dat zeker meenemen.
Voorzitter, dan is er een aantal zaken gezegd die ik heb opgeschreven en die zeker onderdeel zullen worden van die verordening en waar we echt over na moeten gaan denken. Natuurlijk is digitale participatie van groot belang in een omgeving waar steeds meer mensen, en ook heel veel oudere mensen zich digitaal zeer behendig bewegen.
En ten slotte voorzitter, als je kijkt naar de samenwerking en het informeren van onze inwoners, vroeg ik vorige week of twee weken geleden aan de griffier waarom wij geen mensen meer hebben die aanwezig zijn bij de raad als Gast van de raad. Dat is toch ook weer een goede gelegenheid om iedere keer weer mensen uit te nodigen, juist van die kleine kernen en hen te vragen om kennis te maken, om hier te zitten, om met ons te praten en dan beetje bij beetje steeds meer mensen duidelijk te maken wat wij voor hen kunnen betekenen en de contacten te leggen om meer gezamenlijk op te trekken.
Dat is een aantal zaken die ik heb opgehaald. Het waren wat tips, ik weet niet of ik ze allemaal heb behandeld, maar dat hoor ik dan graag voorzitter.

De VOORZITTER: Ja, dan kijk ik even. Mijnheer Boels, u mag naar de interruptiemicrofoon komen. U

mag het ook bewaren voor de afsluitende ronde zo meteen want dan… Ja, dan gaat het van uw tijd af. Nee hoor, grapje.

De heer BOELS: Ja voorzitter. Het is een vraag naar aanleiding van wat ik heb aangegeven. Heeft het college de ambitie om het vertrouwen naar een bepaald niveau te krijgen? Dat heb ik nog niet teruggehoord.

De VOORZITTER: Mevrouw Schuurmans.

Burgemeester SCHUURMANS: Dat is wel een heel lastige vraag. Ik heb net aangegeven dat het vertrouwen… We willen allemaal dat er meer vertrouwen komt in de overheid. Maar het probleem is dat 'de overheid' bestaat uit een aantal echelons, die zijn van landelijke overheid, provinciaal en gemeentelijk. Het is voor ons, en wij zitten er middenin, vaak ook heel lastig waar bepaalde wetgeving vandaan komt. Laat staan voor inwoners. Dus wij kunnen en wij moeten met elkaar – en dat heeft u zojuist ook besproken – altijd werken aan meer vertrouwen, zeker lokaal, omdat wij de dichtstbijzijnde overheid zijn. Maar ik durf te stellen, dat is ook de reactie die het college heeft gegeven op dit rapport, als ik zie wat wij hier doen met dorps- en wijkraden, met gebiedsmanagers, met alle verplichte participatie, en dat is heel veel, is het enige wat wij niet doen in een gemeente met 165.000 inwoners dat je met de wethouders spreekt als je een brief stuurt. Dat proberen we wel, maar dat is echt ondoenlijk. Laten we naar elkaar dan ook zo eerlijk zijn te zeggen dat in een gemeente van onze grootte het echt niet meer zo is dat je altijd met de wethouder kunt spreken. Maar die ambtenaar is deskundig en namens onze gemeente. Alleen soms wordt het voor inwoners heel lastig uit te leggen omdat ze gewend zijn dat dat ooit, in een kleinere gemeente, wel kon. Juist dit soort dingen met elkaar delen, moet het vertrouwen vergroten. Als u van mij daar SMART een antwoord op verwacht, kan ik u dat niet geven. Maar ik weet wel dat we er heel fors in willen investeren, samen met u.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dank aan het college voor deze reactie. Dan starten we nu met de tweede termijn. Dat is een concluderende ronde waarin elke fractie de conclusie over het gevraagde besluit en de deelonderwerpen uit het debat noemt. Dat doen we weer volgens de volgorde die we ook gehanteerd hebben in de eerste termijn. Dan begin ik met GroenLinks. U heeft een pitch van een minuut.

Mevrouw GUMBERT: Dank u wel voorzitter. Ik vond het een interessant debat. We hebben veel dingen besproken. Volgens GroenLinks kunnen er nog veel meer dingen worden gedaan. Er kan veel beter worden geluisterd naar mensen, dat voornamelijk. Want natuurlijk kan niet altijd de wethouder persoonlijk contact opnemen, maar dat mensen hier staan, op deze plek, als inspreker en zeggen 'er is geen communicatie, ik heb niets gehoord. Ik heb gevraagd, maar er is geen reactie geweest', en dan niet één keer, maar jarenlang, is echt onbestaanbaar. Daar begint het wat mij betreft in ieder geval mee. En wij blijven nog steeds voor het burgerberaad omdat wij denken dat mensen wel degelijk willen meepraten. Wij moeten bij ze ophalen en wij moeten ze ook mee laten beslissen. Dat is voor GroenLinks de opgave.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik naar de VVD, de heer Boels.

De heer BOELS: Ja, dank u wel voorzitter. In de aanloop naar dit debat hebben we het best uitgebreid hierover gehad binnen onze fractie. Met name omdat je eigenlijk zoveel invalshoeken kunt nemen waar het gaat over het thema democratie. Ik ben zelf politicoloog, dus mijn hart ging open dat ik het hierover mocht hebben. Voor ons zijn nog een paar punten van belang om nu te noemen.
Punt 1, is dat wij toch wel hopen dat het college een ambitie heeft dat we ergens op kunnen sturen. Niet alleen maar een vinkenlijst 'hebben we alles gedaan?', maar ook 'waar willen we naartoe?'
Het tweede is ons pleidooi voor zelfontplooiing, voor het zelf actief aan de slag gaan. Daar kunnen we

wellicht als gemeente ook communicatief nog het een en ander in doen. In die zin steunen wij ook zeker weten het pleidooi van mevrouw Maat van het CDA. De basis moet op orde zijn. We moeten zeker weten excellente dienstverlening hebben, maar dat is iets voorzitter, dat u ons hier al veel vaker heeft horen zeggen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik naar Forza!

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, we hebben best een moeilijke gemeente. We zijn een heel grote gemeente waarin we hier als raad soms echt fysiek op enorme afstand tot onze inwoners staan. We kunnen niet bij een college neerleggen 'college, kom eens met een plan om onze inwoners meer te betrekken'. Het college is een schakeltje in die hele democratie. We beginnen bij de inwoners, we gaan naar de raad, we hebben het college, we hebben een hele uitvoerende organisatie in een megagrote gemeente met heel veel verschillende dorpskernen met ieder een eigen cultuur. Ik denk dat we zelf als raadsleden misschien meer moeten doen om zelf de mensen op te zoeken. Ik denk dat we problemen blijven houden als inwoners niet bereid zijn om in dit gremium plaats te nemen, want dit is uiteindelijk waar we die aansluiting moeten maken met onze gemeente. Nogmaals een oproep aan al onze mensen in deze gemeente: sluit je aan bij een politieke partij. Doe mee, zorg dat die lijsten bomvol zitten met mensen met plannen en ideeën. Alleen zo versterken we onze lokale democratie.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan ga ik door met HAP. Mevrouw Koolmoes.

Mevrouw KOOLMOES: Dank u wel voorzitter. Raadsleden moeten aan de samenleving laten zien hoe wij onze politieke rol invullen. En hoe we daardoor komen bij een resultaatgericht bestuur. Want inwoners kunnen dan pas beoordelen hoe de door hen gekozen volksvertegenwoordigers met de gegeven stem omgaan en daar vertrouwen uit halen. Maar ze moeten vooral niet vergeten dat raadsleden niets meer zijn dan inwoners van deze gemeente die het belangrijk vinden om naast hun gezin en baan, ook tijd vrij te maken voor raadswerk. Transparant, in heldere taal en benaderbaar. Als we zelf een voorbeeldfunctie uitdragen waar vertrouwen uit spreekt, zal het vertrouwen terugkomen.
Fijn te horen dat onze suggestie van de vernieuwde verordening voor inspraak en participatie al op de agenda staat. We kijken uit naar de menukaart hiervoor. En uiteraard onderstrepen wij als HAP dat we al heel veel doen; meedoen en meebeslissen zit al in onze beleidsstukken. Maar we moeten ook scherp blijven. En het college gaf net aan dat we dit gesprek moeten blijven voeren. Daar is HAP het helemaal mee eens. Dank jullie wel.

De VOORZITTER: U ook bedankt, dan ga ik naar de PvdA. Mevrouw Hussain.

Mevrouw HUSSAIN: Voorzitter, dank u wel. Op deze avond is er heel veel gezegd. We hebben heel veel ideeën opgehaald en ik denk dat dit juist het moment is om richting de verkiezingen in 2026 gebruik te gaan maken van die ideeën en die om te zetten in acties. Laten we kijken hoe we dat vertrouwen van die inwoners kunnen terugkrijgen zodat we uiteindelijk die representatieve en participatieve democratie in onze gemeente gewoon krijgen en op een gegeven moment dan ook kunnen zeggen ' ja, de inwoner heeft gewoon weer vertrouwen in ons'. We moeten ook steeds blijven bijsturen en dat vertrouwen blijven houden. Ik denk dat dat ons doel als raad moet zijn.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik door met D66, mevrouw Knikker. Kijk, die zet de vaart er goed in.

Mevrouw KNIKKER: Dank u voorzitter. Ik vind het heel goed dat we als raad vandaag hierbij stil hebben gestaan want dit onderwerp is gewoon iets dat blijvend onze aandacht verdient. Dus ik hoop ook dat het Rekenkameronderzoek de aanleiding is om te zeggen 'we gaan om de zoveel jaar dit opnieuw

meten', om te kijken of we kunnen zien dat dat vertrouwen gaat groeien. Dat vraagt heel veel van ons. Dat vraagt van ons als raad om ons werk goed te doen. Dat vraagt om transparantie, dat vraagt om duidelijke communicatie en dat vraagt erom dat de basis van onze gemeente in orde is. De dienstverlening moet gemakkelijk zijn, betrouwbaar zijn en het moet menselijke maat zijn. Dat is heel belangrijk. Ik wil nog een speler noemen die we vandaag niet echt in het debat hebben genoemd. We hebben bij de lokale democratie ook de rol van waakhond, de lokale media, nodig. Dus ook een pleidooi vanuit D66, laten we alles doen wat we kunnen doen om die rol van de lokale media te versterken, want ook dat is belangrijk als het gaat om het vertrouwen in de democratie, want zij kunnen ook een brug zijn tussen ons als gemeente en onze inwoners.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik naar SRH. De 'S' staat niet voor sprint. Gaat uw gang, mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel voorzitter. Ik heb gemerkt dat partijen in onze gemeente toch wel verschillende gedachten hebben over hoe we het vertrouwen weer kunnen laten groeien. Mijnheer Boels zei het ook al, het is een nulmeting. Ook SRH lijkt het verstandig om dit eens in de zoveel tijd te evalueren, om te kunnen kijken of het vertrouwen toeneemt, of dat het op een of andere manier toch nog krimpt. Dus dat lijkt me heel verstandig. Er zijn heel veel ideeën geopperd. Dus als iedereen er eentje mee naar huis neemt vanavond en eraan gaat werken, dan zijn we al een heel eind. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan ga ik naar het Christen-Democratisch Appèl.

Mevrouw MAAT: Ja, ik was ook even in de war, maar dat maakt niet uit. Nee voorzitter, dank u wel voor het woord. We hebben al een heleboel gezegd met elkaar en het CDA is blij dat we deze discussie met elkaar hebben mogen voeren. Zoals ik al zei, en ik vind het ook goed dat verschillende collega's dat ook hebben overgenomen, het gaat om de basis en dat is onze dienstverlening. Maar waar we het eigenlijk niet eens heel erg over hebben gehad, maar wat ik namens CDA ook nog wel even wil noemen, zijn onze kleine kernen. Haarlemmermeer bestaat niet alleen uit Hoofddorp. Er ligt voor ons ook een taak om ook de inwoners in onze kleine kernen zich gehoord te laten voelen. Sowieso heb ik wat betreft zichtbaarheid een heleboel tips en tricks gehoord. Er ligt volgens mij voor ons allemaal een mooie taak, als college, als raadsleden, maar ook als ambtenarij, om onszelf zichtbaar te laten zijn zodat we hopelijk dat vertrouwen weer beetje bij beetje kunnen herstellen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik naar de ChristenUnie-SGP. Mevrouw Hup.

Mevrouw HUP: Dank u wel. We willen graag de jongeren en stemgerechtigde inwoners zoveel mogelijk betrekken in het proces. Laat ze maar eens ervaren hoe moeilijk het soms kan zijn om bepaalde keuzes te moeten heroverwegen en daar dan ten gunste van alle doelgroepen een gewogen keuze in te maken. Je kunt, zoals ik al zei, namelijk niet iedereen tevredenstellen. Kijk misschien naar de casus vuurwerk of het nieuwe raadhuis. Het is vaak veel ingewikkelder dan de mensen denken. En niet iedereen denkt hetzelfde en vind dan maar eens een goede middenweg. Zoals onze voorzitter ook al zei, we zijn uitvoeringsorganisatie. Maar vaak worden dingen vanuit het rijk opgelegd die dus niet te weigeren vallen, denk dan aan de vluchtelingen. En zoals ik ook al eerder aangaf, hebben wij als raadslid vaak te maken met echte dilemma's. De een wil dit, de ander wil dat. Maar wat is uiteindelijk het beste voor die ene, en ook voor die ander? Het is een gegeven dat niet elk voordeel weer opweegt , maar het kan dan niet zo zijn dat daardoor het vertrouwen in ons als volksvertegenwoordigers afzwakt, of helemaal verzwakt omdat wij de persoon in kwestie hebben moeten teleurstellen. Zoals ik al zei, we willen graag dat er beter wordt uitgelegd waarom iets niet kan, of met welke overwegingen echt die keuze gemaakt is zodat mensen het ook begrijpen. En nogmaals college, niet in de derde vorm met allerlei juridische beantwoordingen, maar gewoon in menselijke taal. Ik denk dat dit al een mooie eerste stap is om echt

de dialoog te voeren met elkaar, democratie op maat toe te passen en ook elkaar echt te begrijpen, ten gunste van het vertrouwen en uiteindelijk die lokale democratie binnen onze uitvoeringsorganisatie.

De VOORZITTER: Dank u wel en dan ga ik naar FVD. Mevrouw Antolini.

Mevrouw ANTOLINI: Dank u voorzitter. Ik heb helaas niemand gehoord over de vele geheime stukken en geheime debatten die worden gehouden en ook niet over eventuele referenda. Dus dat vind ik ontzettend jammer. Wel worden er kortzichtige oplossingen gegeven, zoals snellere dienstverlening, alsof dat het vertrouwen zou herstellen. Maar zo simpel is het niet. Daarom ben ik ook blij met de woorden van de burgemeester. Natuurlijk heeft het landelijke beleid de grootste impact op het vertrouwen van de burgers, maar ik zou daarbij wel willen zeggen dat het college natuurlijk ook zijn eigen verantwoordelijkheid heeft. Daarom zou ik het college ook echt op het hart willen drukken: ga soms ook tegen Den Haag in, accepteer niet altijd alles, want het zal niet beter worden en soms is het gewoon beter om te zeggen 'genoeg is genoeg'. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik naar BVNL. Mijnheer Meijer.

De heer MEIJER: Dank u voorzitter. Prima woorden van mevrouw Antolini van FVD. Ik vraag me wel af wat de mensen thuis hier vanavond aan hebben gehad, als ze naar dit debat hebben gekeken. We hebben het hier al heel vaak over gehad. Maar ik ga u één ding vertellen, bij de eerstvolgende raadsvergadering ga ik weer een commissielid voordragen en ik hoop dat u tijdens het stemmen dan aan deze avond wilt terugdenken. Dank u wel.

De VOORZITTER: U ook bedankt. Dan ga ik naar GEZOND Haarlemmermeer. Mijnheer Sulmann.

De heer SULMANN: Dank u wel voorzitter. Ik heb veel gehoord vanavond en ook veel termen gehoord. Het mooiste vond ik eigenlijk wel dat wij als raadsleden bezig zijn met e-moties en met amen-dementen. Eigenlijk wil ik ook tegen mevrouw Maat 'amen' zeggen. Dat vond ik wel heel mooi, want zoals ik ook in mijn eerste termijn zei, het gaat er inderdaad wat ons betreft heel erg om die basis weer op orde te krijgen, de dienstverlening. Ik zal het gewoon nog een paar keer roepen: dienstverlening. Want als je huis aan het verzakken is, ga je toch ook niet een dakkapel erop zetten omdat je meer ruimte nodig hebt, dan ga je eerst de fundering aanpassen. Ik denk dat dat heel erg belangrijk is. We kunnen alles verzinnen. We kunnen allerlei dingen anders doen. We kunnen heel veel dingen meer doen, maar als je het fundament niet op orde hebt, heeft het ook niet zoveel zin. Dan zal het ook niet geaccepteerd worden, want we worden nog steeds niet teruggebeld, of we hebben nog steeds het gevoel dat we niet gehoord worden bij de gemeente. En ja, misschien verwachten de inwoners heel veel van ons, maar dan zullen we ook moeten zorgen voor verwachtingsmanagement. Leg ook uit waarom ze misschien niet binnen één dag teruggebeld worden, maar misschien wel binnen een week. En doe dat dan ook, binnen een week terugbellen. En de raad heeft op dit moment best veel middelen. Inwoners kunnen ons bereiken. De vraag is dan of meer middelen zal helpen. Wij denken van niet, zeker niet omdat we nu met gebiedssessies aan iets nieuws zijn begonnen. Wij gaan dus naar de mensen toe. Mensen kunnen ook via die gebiedssessies beter bij ons komen. Ik denk dat we beter eerst de middelen die we hebben, zoals bijvoorbeeld gebiedssessies, kunnen evalueren en kijken of we dat beter kunnen doen dan nieuwe middelen toevoegen.
En als laatste voorzitter. Meten is zeker weten dus wij zijn ook voorstander van herhaling van dit onderzoek. Dan is het toch misschien wel jammer dat het college niet een heel mooi SMART, stevig getal heeft genoemd wat betreft het vertrouwen in de democratie, want het geeft ook vertrouwen in de democratie als wij met streefgetallen ons beleid kunnen staven. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan geef ik tot slot het laatste woord aan EEN Haarlemmermeer. Die

had ik al eerder het woord moeten geven, maar ik wilde ze gewoon het laatste woord geven. Omdat het kan.

De heer SPIJKER: Goed voorzitter, laat ik beginnen met een kritische noot. Ik had gevoel dat ik vanavond bij een verkiezingspitch zat van alle partijen. Allemaal. 'Wij zijn het antwoord voor de burger'. Terwijl ik dacht 'wacht even, volgens mij is het andersom gedraaid'. Onze inwoners hebben behoefte aan democratie en participatie en wij zijn niet de oplossing. Nee, we moeten naar hen luisteren. Zij hebben de oplossing voor ons. We moeten eens naar ze luisteren. We hadden eigenlijk net zo goed vanavond allemaal een stickertje op onze mond kunnen plakken van welke partij we zijn. Compleet irrelevant. Wij als raad zijn belangrijk. Dat was voor mij een heel mooie boodschap. Over onze algemene visie heb ik heel veel geleerd. Top! Dat meen ik. Hoe de burgemeester ook op een gegeven moment een aantal mooie voorbeelden gaf, en andere collega's. Dat wij-gevoel, dat was mooi. Alleen de volgende keer in zo'n sessie alsjeblieft niet meer continu die democratische pitches van 'wij zijn de mooiste'. Want dat is nonsens. Dank u wel.

De VOORZITTER: U ook bedankt mijnheer Spijker. Dit is dan het einde van dit debat dat we met elkaar gehad hebben. Ik kijk even om me heen. Kan ik – hallo, ik ben nog even bezig hoor – concluderen dat het voorstel voldoende is besproken? Ja, dat is zo. Dan gaat dit voorstel door voor besluitvorming naar de raad van 14 maart a.s. En dank ik u allen hartelijk.

Sessie

Zie het aparte verslag van de sessie.

5. Stemmingen

De VOORZITTER: Dames en heren, ik heropen de vergadering. Ik heb het gevoel dat er nog partijen in overleg zijn. Ik weet niet of die, met name D66… Ze komen eraan. Ik heb inmiddels begrepen dat mijnheer Achterbergh, mevrouw Mees, mevrouw Van Goethem en mijnheer Van der Peet aanwezig zijn. Dat betekent dat afwezig zijn: mijnheer Beusenberg senior, mijnheer Salhi, mijnheer Schaap en mevrouw Van der Veldt. Dat zou betekenen, als ik verder geen correcties krijg van fractievoorzitters, dat er 35 raadsleden zijn. Wij gaan over tot de stemmingen.

5.1.1 RV Wijziging gemeenschappelijke regeling Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied (10346913) (30 januari)

De VOORZITTER: Als eerste leg ik de Wijziging gemeenschappelijke regeling Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied aan u voor. De vraag is of iemand daar… Zo, dan weet u weer wie er tegen u praat. Als eerste wil ik aan u voorleggen de gemeenschappelijke regeling Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied. Is er iemand die hier een stemverklaring over zou willen afleggen? Wil iemand tegenstemmen? Nee. Dan is het aangenomen.

5.1.2. RV Vaststelling bestemmingsplan Nieuw-Vennep IJweg 1762 (10363075) (6 februari)

De VOORZITTER: Dan ligt Vaststelling bestemmingsplan Nieuw-Vennep IJweg 1762 voor. Is er iemand die hier een stemverklaring over zou willen afleggen? Wil iemand tegenstemmen? Nee. Dan is het aangenomen.

AM 01 Amendement Forza!, PvdA, SRH, BVNL bij RV Weigering verklaring van geen

bedenkingen voor het realiseren van een shortstayaccommodatie aan de Sloterweg 327 in Badhoevedorp (10332350)

De VOORZITTER: Dan breng ik het amendement van Forza!, PvdA, SRH, BVNL bij RV Weigering verklaring van geen bedenkingen voor het realiseren van een shortstayaccommodatie in stemming. Iemand die daar een stemverklaring over wil afgeven? Ik zie mijnheer Boerman, mevrouw Smand. Nog meer? Mijnheer Spijker. Mevrouw Antolini, dan heb ik iedereen gezien? Mijnheer Boerman.

De heer BOERMAN: U maakt het nu anders. Ik wil eigenlijk geen stemverklaring afgeven maar een punt van orde maken. Wij zijn namelijk nog niet uit de afwegingen, dus we zouden graag nog even schorsing aanvragen.

De VOORZITTER: Hoe lang denkt u nodig te hebben?

De heer BOERMAN: Ik hoor tot een uur of tien. Nee, een minuutje of tien.

De VOORZITTER: Dan stel ik voor dat we in principe om 22.30 uur weer starten en dan schors ik nu de vergadering.

Schorsing

De VOORZITTER: Dames en heren, ik heropen de vergadering. Ik ga eerst naar mijnheer Boerman want die heeft de schorsing aangevraagd. Was dat voor overleg of is daar nog iets uitgekomen dat u met ons wilt delen?

De heer BOERMAN: Dat was inderdaad voor overleg. Maar ik wil ook even overleggen met andere fracties en ik geloof dat mevrouw Knikker een voorstel wil doen. Klopt dat?

De VOORZITTER: Mevrouw Knikker wil een voorstel doen. Nee, mevrouw Smand wil een voorstel doen.

Mevrouw SMAND: Ja voorzitter, volgend op de sessie die we gehad hebben, zouden we dit voorstel graag van de stemmingenlijst af willen halen.

De VOORZITTER: Zijn er nog mensen die daar vragen over willen stellen? Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik zou dan graag van mevrouw Smand willen weten wanneer ze het terug op de stemmingenlijst wil hebben en wat haar ervan weerhoudt om er vanavond over te stemmen.

De VOORZITTER: Mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: De zuiverheid in de procedure en om als raad, ook volgend op het RKC-rapport te kunnen zeggen dat we een besluit hebben genomen op een beleid dat past bij deze aanvraag, ongeacht de uitkomst. Dat vind ik een rechte rug. En al het andere niet.

De VOORZITTER: Mijnheer Boerman nog.

De heer BOERMAN: Aanvullend. Voor onze fractie weegt zwaar dat we vanavond nieuwe informatie hebben gekregen die we nog onvoldoende kenden en die we ook niet eerder in onze besluitvorming hebben kunnen meewegen en die belangrijk is voor ons oordeel. Daar willen we graag nog even de tijd voor nemen.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan ga ik naar... Heeft u nog een aanvullende vraag? U wilde reageren op het voorstel, mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel. Ik heb ook een vraag of D66 zich realiseert dat we wettelijke afspraken hebben over wanneer een initiatiefnemer een besluit moet krijgen van de overheid. Dat past mooi in de rechtsstaat. En dat we hiermee die regels schenden en we dus het risico lopen dat we een dwangsom moeten betalen. De vraag is of dat duidelijk is.

De VOORZITTER: Mevrouw Smand.

Mevrouw SMAND: Dank u wel voorzitter. Goed punt. Dat is zeker iets dat we ons moeten realiseren en dat doen we ook. Dat is soms de prijs die je moet betalen voor een zuivere procedure. Dus we hebben het ervoor over.

De VOORZITTER: Mijnheer Rip.

De heer RIP: Ja voorzitter, alles overziend, kan ik mevrouw Smand heel goed volgen. En de dwangsom is het gevolg van de onduidelijkheden die we zelf gecreëerd hebben. Ik hoop dat de motie die we toen 6 juli hebben aangenomen, met gezwinde spoed en voorrang uitgewerkt wordt en dat we zo snel mogelijk een beleid hebben om te toetsen. Dus wij gaan voor het van de stemmingenlijst afhalen.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan ga ik naar mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: Ja voorzitter, dank u wel. Ik kan niet overzien wat dat nu juridisch inhoudt. Een dwangsom, misschien is die hoog, misschien is het laag. Maar iedere euro die je daarvoor moet betalen, is er een te veel. Ik vind dat je als raad gewoon aan de lat staat om voor of tegen te stemmen. Of er nu een beleid is of niet, het ligt nu hier voor dus dan moet je ook kiezen en ook gewoon zeggen 'ik ben hier voor' of 'ik ben hier tegen'. Maar om nu heel omslachtig te zeggen 'we gaan het van de stemmingenlijst afhalen en we laten de initiatiefnemer weer een tijdje bungelen', daar zijn wij als PvdA niet zo'n voorstander van.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, hoewel wij van de fractie Forza! eigenlijk helemaal mee kunnen gaan met mijnheer Sidali, gaan we toch pragmatisch zijn en mee met het voorstel van GroenLinks en D66 om het van de stemmingenlijst af te halen, ondanks het feit dat dat een bedrag gaat kosten. En dan hoop ik dat we inderdaad met gezwinde spoed beleid kunnen maken om het aan te toetsen. Het is dan jammer. Het is uiteindelijk het college dat heel laat bij ons is gekomen. Ik zie het niet als een schuld van de raad om het op deze manier te doen. Dus wij gaan erin mee.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan zag ik mevrouw Hup.

Mevrouw HUP: Ja, dank u wel voorzitter. Van uitstel komt meestal toch echt afstel en in dit geval dus mogelijk ook extra kosten. Maar ik gun ons wel de rust om een goed besluit te nemen ten gunste van die initiatiefnemer. Maar ik hoop wel dat we er dan ook echt uitkomen met elkaar, want ik weet echt niet zo goed waar we dan op gaan koersen straks. Dan hebben we weer zo'n dilemma. Dus we hebben een hoop om ons op te bezinnen.

De VOORZITTER: Ik zag mijnheer Van der Peet bewegen.

De heer VAN DER PEET: Ik denk dat uit onze termijn wel duidelijk was hoe wij erin staan, dus wij hebben die extra bedenktijd nodig. Ik ben eigenlijk wel benieuwd of het college dan nog kan reageren op die vraag over de dwangsom. Hoeveel is dat en waar hebben we het dan eigenlijk over?

De VOORZITTER: Goed, ik heb alles opgehaald vanuit de raad. Dan ligt de vraag nog voor wat de gevolgen zijn, mogelijk, van het uitstellen van dit besluit. Ik zie dat de wethouder even kijkt of hij daar informatie over kan krijgen. Is er iemand die hem daarover kan informeren? Ja. Ik heb de vraag gesteld aan het college, dank u wel mevrouw Hup. Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: De maximale hoogte van het bedrag is € 15.000,00 en als de termijn van besluit dan weer niet wordt gehaald, kan het bedrag weer worden verhoogd. Ik weet niet wat het bedrag per dag of per week is, maar het maximum tot de gestelde termijn is in ieder geval € 15.000,00.

De VOORZITTER: Volgens mij bent u op basis hiervan goed in staat… De heer Vermeulen.

Mevrouw HUP: Mag ik een aanvulling doen, voorzitter? Oké. Bij paragraaf 3.3 Wat mag het kosten? staat in de tweede alinea "De maximale looptijd van de dwangsom bedraagt 42 dagen. De dwangsom bedraagt € 23,00 per dag over de eerste twee weken, € 35,00 per dag over de volgende twee weken en € 45,00 per dag over de overige twee weken. Aangezien de totale looptijd van de dwangsom nog niet is verstreken, kan de hoogte van de dwangsom nog niet worden vastgesteld, maar deze bedraagt maximaal € 1.442,00."

De VOORZITTER: Is dit essentieel voor uw besluitvorming? Ja? Want het gaat tussen € 1.500,00 en € 15.000,00. Ik ga nu kijken want ik zag mevrouw Van der Meij.

Wethouder VAN DER MEIJ: Dank u wel voorzitter. De dwangsomprocedure zoals mevrouw Hup net voorlas, is inderdaad in de eerste instantie de dwangsomprocedure zoals die is. Op het moment dat die dwangsomprocedure voorbij is, kan een partij naar de rechter stappen en dan kan een andere dwangsom per dag of per week worden afgesproken. Dan kan dat wel oplopen. Maar in eerste instantie zijn het deze bedragen.

De VOORZITTER: Dan bent u op de hoogte. Er is een ordevoorstel om dit voorstel van de stemmingenlijst af te halen en iedereen heeft alles kunnen vragen. Behalve de heer Sidali, die heeft nog een dringende vraag om goed te kunnen stemmen?

De heer SIDALI: Ja, nee, absoluut. We willen iedereen de tijd gunnen…

De VOORZITTER: Maar ik haal alleen nog maar op of u vragen heeft.

De heer SIDALI: Ja, ik heb een vraag. Is het mogelijk om binnen 42 dagen een beleid te hebben op short stay? Dat is mijn vraag. Zo niet, dan ga je dus echt de bietenbrug op.

De VOORZITTER: Is dat een vraag aan het college?

De heer SIDALI: Ja, dat is een vraag aan het college.

De VOORZITTER: Is daar iets over te zeggen?

Wethouder NOBEL: Voorzitter, bij afwezigheid van de portefeuillehouder Woonbeleid, ik denk van niet,

want we hadden Q2. Dus dan zou dat… Het zou kunnen, maar het wordt heel krap, denk ik. Dus ik denk dat dat niet gehaald zal worden.

De VOORZITTER: Goed. Dan nog mijnheer Rip.

De heer RIP: Voorzitter, ik hoorde zeggen Q2. Nee, het lag er voor Q4 2023. Dat was de deadline.

De VOORZITTER: Mevrouw Van der Meij wil graag reageren.

Wethouder VAN DER MEIJ: Ja, dank voorzitter. Nog even. De bietenbrug op, dat is alleen maar zo op het moment dat wij ook daadwerkelijk in gebreke worden gesteld en er procedures worden gevolgd. Als de initiatiefnemer daarvan afziet, gaat er geen dwangsom lopen. Dat wilde ik toch nog even meegeven.

De VOORZITTER: Goed. Geachte raadsleden. Het voorstel om het voorstel van de stemmingenlijst af te halen ligt voor, met als motivatie dat er op dit moment nog niet over gestemd kan worden. En mijn vraag aan u is: wilt u overleg of u daarover nu kunt stemmen met uw fractie, of kunt u nu allen stemmen? Ik kijk even naar de fractievoorzitters. Dat is natuurlijk een wijziging in de… Ja, we kunnen overgaan tot stemmen. Dan vraag ik aan u: wie is voor dit ordevoorstel? Dat is het CDA, behalve…? Het CDA compleet? CDA, GroenLinks, SRH, D66, VVD, HAP, EEN Haarlemmermeer, Forza!, ChristenUnie-SGP en BVNL en daarmee is het aangenomen. Dat betekent dat het van de stemmingenlijst afgaat.

5.1.3 RV Weigering verklaring van geen bedenkingen voor het realiseren van een shortstayaccommodatie aan de Sloterweg 327 in Badhoevedorp (10332350) (23 januari)

Het voorstel is van de stemmingenlijst afgehaald.

5.1.4 RV Rekenkamer Opvolgonderzoek Bereikbaarheidsbeleid Mobiliteit in beweging (7955141)

De VOORZITTER: Dan ga ik met u naar het Opvolgonderzoek Bereikbaarheidsbeleid Mobiliteit in beweging. Is er iemand die daar een stemverklaring over wenst af te leggen? Niet het geval. Is er iemand die tegen wil stemmen? Nee, dan is het aangenomen.

5.2 Vast te stellen agenda's van 14 en 21 maart 2024

De VOORZITTER: Dan liggen de agenda's van 14 en 21 maart a.s. voor en de heer Blankestein heeft ook daar een voorstel bij.

De heer BLANKESTEIN: Ja voorzitter. 14 maart a.s. staat er een sessieverzoek van de VVD op de agenda, De toekomst van sport in Haarlemmermeer. Nu hebben we daar vandaag een informatieve bijeenkomst over gehad en er bleek dat er in maart een onderzoek gepresenteerd zal worden naar het aantal sportvoorzieningen dat in de toekomst in Haarlemmermeer nodig is. Dus ik zou willen vragen om het sessieverzoek uit te stellen zodat we de uitkomst van dit onderzoek kunnen afwachten.

De VOORZITTER: Goed, ik ga kijken of er mensen zijn die daar bezwaar tegen hebben. Nee, niemand die daar het woord over wil voeren? Iedereen kan daarvoor zijn. Dan ga ik de agenda's van 14 en 21 maart a.s. aan u voorleggen waarbij op 14 maart deze sessie over sport eraf is gehaald. Dat betekent dat op 14 maart a.s. de stemmingen eerder zullen vallen. Ja, mijnheer Achterbergh, ik begrijp dat u dat wilde vragen. En dat betekent dat de agenda naar voren komt en dat we dus ook eerder zullen stemmen want anders moet u hier al die tijd wachten. Deze geamendeerde agenda en de agenda van 21 maart

liggen voor. Is er iemand die daar tegen wil stemmen? Iedereen is voor? Dan zijn ze aangenomen.

6. Sluiting

De VOORZITTER: En dan sluit ik hierbij de vergadering wens u een fijne voortzetting van de avond.

Sluiting om 22.41 uur